TUNTURILATU 4/2002

40-vuotias sanansaattaja

Tunturilatu-lehdellä oma roolinsa tiedonvälittäjänä ja yhdyssiteenä

Tunturilatu-lehtiä vuosikymmenten varrelta. Aivan kaikkia numeroita ei löydy edes Tunturiladun arkistoista, joten olisi hyvä, jos joku jäsenistä on lehdet arkistoinut, että ne saataisiin Tunturiladun arkistoihin. Tietoja vanhoista lehdistä tätä juttua varten kokosi Raimo Pahkala Helsingin kaupunginarkistosta.

"Hyvät tunturilatulaiset läheltä ja kaukaa!

Meitä on jo kovasti paljon, yli 450 jäsentä ja se on hauskaa. Susilaummekin on viime vuosina kasvanut lujasti ja miettimistä kohta on, miten tällaisen tokan eli susielon koossa pitää. Tätä emme nyt tarkoita kovin vakavassa mielessä, mutta olisi silti mukavaa, jos voisimme ylläpitää jonkinlaista "kontaktia" jäsenten keskuudessa. Vaikeatahan se on, hienosti sanottuna jo maantieteellisistä syistä, mutta yritetään.

Vaatimaton yrityksemme luoda edellämainittua kontaktia on nyt tässä, tämä Tunturiladun lehden ensimmäinen numero."

Ensimmäisen Tunturilatu-lehti tavoitti jäsenkunnan keväällä 1962, sen välissä ollut kirje on päivätty 4. 7. 1962 ja allekirjoittajana on toimitus. Ensimmäinen lehti oli 20-sivuinen ja kirjoittajina olivat Yrjö Pitkänen, Eira Halen, Vaeltaja, Gunnar Sinervä, Erämies ja Erik Pihkala.

Heti seuraavana vuonna ilmestyi jo kaksi lehteä, jotka pitivät sisällään retkiselostuksia, ajatuksia eräretken johtamisesta, runoja, riimityksiä, juttuja linnustosta, vitsejä, retkialueiden esittelyjä ja muun muassa luettelon uusista susista.

Neljän vuosikymmenen aikana Tunturilatu-lehti on elänyt värikkäitä vaiheita ja lehteä on tehty talkoilla enemmän tai vähemmän aktiivisesti. 1960-luvun alkupuolella lehti ilmestyi kerran vuodessa, 1967 tuli numeroita ulos tuplamäärä ja vuonna 1968 peräti neljä. Sen jälkeen ilmestymiskertoja oli kaksi vuodessa aina vuoteen 1978 asti, jolloin ulos tuli ainoastaan yksi numero.

Kukin kantoi vuorollaan vastuun

- Niin Tunturilatu-lehdessä kuin kämppien hoitamisessa on Tunturiladussa ollut aina sama periaate. Kun otit jonkun homman hoitaaksesi, vastasit siitä omalla tavallasi, kertoo **Antero Tarvainen**, jonka harteilla lehtitaakka oli 1970-luvulla.

Tunturilatu-lehdessä on noudatettu linjaa, että lehden päätoimittajana on Tunturiladun puheenjohtaja, mutta toimitussihteerin pesti vaihtui kulloinkin asiasta kiinnostuneelle.

Anja Pere oli toimitussihteerinä 1970-luvun lopulla. - Vuonna 1978 ensimmäinen numero jäi ilmestymättä ja sen toisen numeron tekeminen lankesi minulle. Lehti saatiin valmiiksi ja se jaettiin jäsenistölle susiaisissa.

Antero muistelee, että hänen aikanaan lehteä tehtiin Demarin toimituksessa. Antero marssi paikalle ja lehti koottiin Wikstenin Ekin kanssa. Eki oli Demarin pitkäaikainen toimittaja.

- Tunturilatu-lehti on alusta saakka ollut tärkein yhdysside jäsenistön keskuudessa. Alkuaikoina jäsenistöstä puolet olivat helsinkiläisiä. Kerhot vetivät yhteen isojen alueiden porukkaa, joten viesti kulki parhaiten koko jäsenistölle lehden kautta.

- Lehden kautta on saatu näkyvyyttä myös Tunturiladun ulkopuolelle. Sisäänpäinlämpiävyys hävisi tätä kautta, toteaa **Kyösti Lamminjoki**, 1990-luvun päätoimittaja.

Kösän mukaan Anteron aloittama palsta, Puheenjohtajan tähdenvälit tarjosi kätevän tavan ottaa lyhyesti kantaa asioihin, jotka sitä kaipasivat. Palsta on säilyttänyt muotonsa ja siinä puheenjohtaja välittää kerhoille ja toimijoille myös kiitoksia, kun kiitoksen paikka on.

Aatteen ylläpito

Tunturilatuaatetta on pidetty yllä lehden välityksellä vaikkakin tilanne on kovasti muuttunut runsaan viiden vuosikymmenen aikana.

- Tunturiladussa elettiin alkuvuosina pioneerikautta, sillä lähdimme koskemattomaan kairaan, toteaa Antero.

- Ne olivat niitä todellisia extreme-reissuja, tähdentää Kösä.

Aatteen mukaan arktista elämää kunnioitettiin ja kairassa toimittiin niin, että leiripaikalle ei jäänyt muuta kuin nuotion pohja. Lapin lakeihin kuuluivat ehdottoman auttamisen laki ja vahvimman oikeus. Eli jälkimmäinen tarkoitti sitä, että me etelän ihmiset menimme Lappiin alkuperäiskansan vieraiksi ja käyttäydymme edelleenkin sen mukaisesti.

- Tänä päivänä toiminta on erilaista, mutta sama henki on edelleen sovellettavissa nykyaikaan. Tunturilatuhenki taistelee edelleenkin voimakkaana kaiken muun rinnalla. Toimintamme on monipuolistunut ja nuoria on tullut mukaan. Nykyihmisille toimintamme pitää olla erilaista, mutta eräretkeily on edelleenkin terve tapa rentoutua omasta arjesta. Se on henkisesti todella tärkeää. Lapista kun katselee, saa perspektiiviä moniin asioihin ja asiat kutistuvat pienempään mittakaavaan, toteavat Kösä ja nykyinen päätoimittaja **Raimo Pahkala**.

Antero Tarvaisen mukaan merkkinä vahvasta yhteishengestä on myös se, että kun Tunturiladun kämppiä ryhdyttiin hankkimaan ja tarvittiin rahaa, sitä saatiin, kun lehdessä pyydettiin. Ja kun talkoita järjestetään, aina löyty talkooväkeä, vielä tänäkin päivänä. Seuraava näytön paikka on Lapinkentän kunnostaminen Kiilopäällä.

Haasteita tulevaisuudelle

Susiaisiin kokoontunut lehtiväki oli yhtä mieltä siitä, että lehdelle riittää haasteita myös tulevaisuudessa.

- Tiedottaminen on edelleen se tärkein tehtänä, mutta me haluamme ylläpitää ympäristöä suojelevaa ja säästävää retkeilyä, jotta lapsenlapsenlapsillakin on mahdollisuus hakea elämyksiä tunturiretkeilyn parista.

- Ympäristön säästämistä pitää tuoda korostetusti esille, jotta omistajatahot eivät ryhdy kiristämään liikkumisen oikeuksia.

- Tärkeintä on rakentaa tulevaisuutta ennemminkin omalla toiminnalla kuin ärhäkällä tekstillä lehden sivuilla.

Tunturiladun nykyistä ja entistä toimitusväkeä. Oikealla Anja Pere, Kyösti Lamminjoki, Antero Tarvainen, Raimo Pahkala ja Satu Ojala.

Sisäsivuilla

Muonittajat pitivät Talaksen talkooväestä hyvää huolta.

Talaksella oltiin sekä talkoissa että kielikurssilla. 6

Vaskistunturin huipulla naisia hellivät aurinko ja maisema.

Kuusivuotiaalla Geatkilla on jo plakkarissa 11 naisten vaellusta. Tänä vuonna taivallettiin Kevolla ja Ivalojoella. 6

Susiaisia vietettiin Aleksis Kiven maisemissa. 8-9

Kolbman viiri on liehunut jo monessa paikassa.

Kolbman väki retkeili Utössä. 11

Puheenjohtajan tähdenvälit

Jokainen vuosi on erilainen kaikin puolin. Lämmin kesä on muuttunut talviseksi pakkaskaudeksi. Kuudetta viikkoa lämpömittari on näyttänyt miinusasteita eikä sinä aikana kaduilla ole ollut loskakeliä kertaakaan. Lunta on senverran, että kakkossuksilla voi hyvin hiihtää. Näin on täällä Suomineidon vyötärön korkeudella. Muualla Suomessa sää- ja lumiolot ovat toisenlaiset. Kuitenkin ulkoilusäät ovat olleet mainiot liikkumiseen suksien kanssa tai ilman.

* * *

Kavtsin järjestämät syyskokous ja Susiaiset Holman kurssikeskuksessa oli lämminhenkinen tilaisuus sisältäen viralista asiaa, kulttuuria ja ennenkaikkea yhdessäoloa. Siitä kiitos teille kavtsilaiset. Välittömässä tunnelmassa on se seuraus, että viikonlopun päätyttyä hyvä mieli tapahtumasta jatkuu pitkään. Vanhojen ystävyyssuhteiden vahvistuminen ja uusien syntyminen on parasta antia yhteisissä tapahtumissa.

* * *

Susiaisviikonloppu on kolmijakoinen. Kirkkaassa, kaiken paljastavassa valossa käsittelemme avoimesti ja yhteisesti viralliset yhdistyksen vuosikokousasiat. Illan hämyssä, käsinkosketeltavassa, hieman mystisessä tunnelmassa vihitään uudet sudet. Muu aika kuluu ulkona ja sisällä keskustellen, osallistuen, liikkuen ja nauttien.

Varovainen ja arvosteleva asenne nykyisiin susisääntöihin on mielestäni muuttumassa hyväksyvään suuntaan. Siitä merkkinä oli uusien vihittyjen susien määrä, yksi tunturisusi ja kahdeksan outasutta. Tähän joukkoon kun lisätään kaksi ikäsuden arvon saanutta kokenutta tunturilatulaista, oli noidan nuotion ympärillä tiivis joukko. Onnittelu-ulvonta kajahtakoon kaikille. Kautta aikain vihityistä tunturisusista vajaa kolmannes on vielä jäseninä joukossamme ja johtajasusista mukana on alle puolet vihityistä.

Keskusteluissa sain sellaisen tuntuman, että kiinnostus sekä tunturikerhoissa että yksittäisten tunturilatulaisten mielissä susiarvojen suorittamista kohtaan on lisääntymässä. Susivaliokunnan tekemä tehokas työ alkaa tuottaa tulosta. Ensi vuoden alussa jaettava opas susiarvoista tulee lisäämään tietoa ja palauttamaan mieliin yhdistyksemme toimintaan kuuluvan erikoisuuden.

* * *

Me tunturilatulaiset olemme aina tienneet, että Susi-Kiisan ikkunasta avautuvalle maisemalle ei löydy vertaista Lapista. Tämä näkymä tullaan ikuistamaan Filmikonttorin tuotamassa elokuvassa, joka valmistuu ensi vuoden loppuun mennessä. Kahden kohtauksen kuvaaminen Susi-Kiisalla rajoittaa

kämpän käyttöä. Siitä on tässä lehdessä erillinen artikkeli ja vetoomus meille jokaiselle.

* * *

Toinen Susi-Kiisaan liittyvä positiivinen asia tuli esille syksyn aikana. Susi-Kiisan kiinteistöllä on osuus Utsjoen kunnan yhteismetsään. Osuus on vähäinen, vajaa kuudestuhannes osa koko yhteismetsän osuudesta. On selvinnyt, että Tunturiladulle on talletettu muutamia kymmeniä euroja vuosien kuluessa jaetuista osuuksista. Asia selvitetään tämän vuoden aikana. Yhteismetsä omistaa 6 - hengen kämpän Muddusjärven länsirannalla, Terstojoen suussa, noin kymmenen kilometriä Riutulasta pohjoiseen. Kämppää voivat halukkaat vuokrata. Seuraavassa lehdessä lisää tietoja.

* * *

Vuosi on lopuillaan, joten on kiitosten ja toivotusten aika. Jokaisen tunturilatulaisen työpanos, talkoolaisten tekemä työ, kerhojen toiminta omilla paikkakunnillaan, yhdistyksemme yhteisten tapahtumien vastuukerhot: Okta, Tsietsa ja Kavtsi, johtokunnan jäsenten yksituumainen ja tuloksekas työ sekä toimihenkilöiden pyyteetön toiminta ansaitsevat suuren kiitoksen.

Nöyrä kiitos luottamuksesta valitessanne minut jatkamaan puheenjohtajan pestiä.

Toivotan teille jokaiselle erittäin lupsakasta ja hyvää Joulua.

Kevätpäivillä Susikyrössä tavataan.

Raimo

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja: Raimo Pahkala
Honkakatu 10, 87100 KAJAANI
puh. 08 637 009, 040 839 6638
raimo.pahkala@nic.fi

Toimitussihteeri: Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 02 5601 085, pk 02 566 654
sähköposti: satu.ojala@huittistensanomalehti.fi

Julkaisutoimikunta: Raimo Pahkala, Anne Toivonen, Juhana Häme,Riitta Gerlin, Satu Ojala (pj)

Ilmestymisaikataulu 2003

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
1	7. 2. 2003	25. 2. 2003
2	30. 4. 2003	13. 5. 2003
3	15. 8. 2003	2. 9. 2003
4	14.11. 2003	2.12. 2003

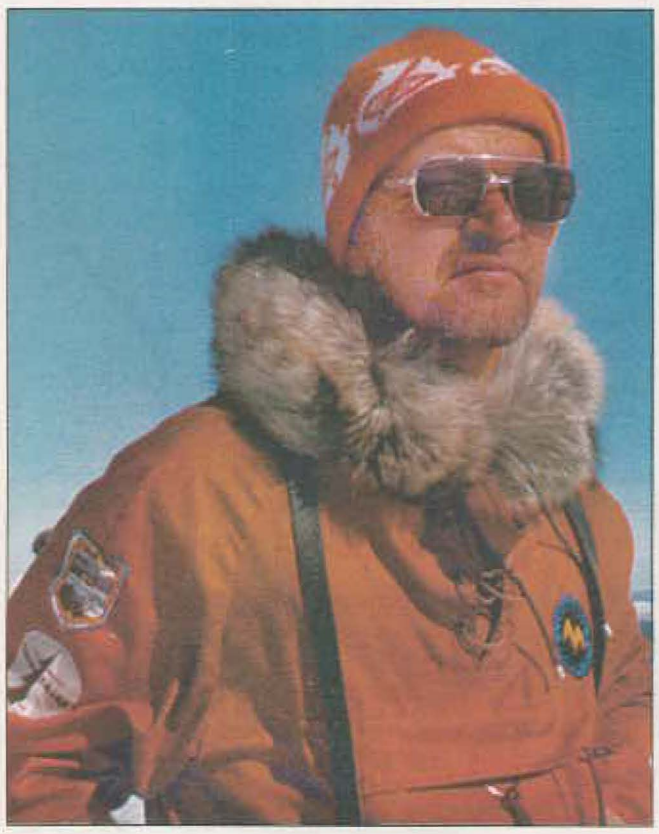
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy

Painopaikka:
Satakunnan Painotuote Oy Kokemäki 2002

Ilmoitushinnat: 0,60 euroa pmm

¼ sivu	290 euroa
½ sivua	540 euroa
Koko sivu	900 euroa

Erkki Kauppila Ikäsusi no. 91 vuonna 2002

Vuoden 2002 Tunturiladun Susiaisissa kutsuttiin rääthyyn kaksi uutta ansioitunutta Ikäsutta. Toinen heistä on Tampereella Tunturikerho Kolbmassa aktiivisesti toimiva **Erkki Kauppila**.

Erkki on vuosien aikana ollut mukana jos jonkinlaisissa tehtävissä kerhotoimikunnassa sekä ahkerana talkoolaisena kerhon ja Tunturiladun tapahtumissa. Hän on mm. toiminut Tunturikerho Kolbman puheenjohtajana.

Erkki aloitti varsinaisesti tunturivaellukset vasta aikuisiällä käytyään Suomen Ladun opaskurssin ja liittyttyään Tunturilatuun vuonna 1978. Tunturisuden arvon hän sai numerolla 1306 heti kohta liittymisensä jälkeen vuonna 1979.

Johtajasudeksi Erkki nimettiin vuonna 1981 numerolla 137.

Lapinhulluuden iskettyä Eki on vieraillut pohjoisessa useasti, retkiä on kertynyt niin hiihtäen, patikoiden kuin meloenkin. Kokemusta on myös tullut 15 vuoden ajalta opashommista Kiilopäältä.

Erkki onkin ollut suosittu ja pidetty matkanjohtaja Kolbman retkillä Keski-Euroopassa, Ruijassa ja Lofooteilla.

- Olen sitä mieltä, että ihminen on juuri niin nuori tai vanha kuin itsensä tuntee olevan. Silloin on helppo sulautua joukkoon kuin joukkoon. Itselleni tämä on ollut luontevaa.

- Mottoni voisi olla vaippapa se, että elämässä täytyy osata pitää hauskaa.

Eli aina valmiina pieneen kujeeseen.

Elokuvantekoa Susi-Kiisalla

Filmikonttori Oy on etsinyt Lapista sopivia kuvauspaikkoja uutta elokuvaa varten ja löytänyt sekä ihastunut Susi-Kiisalta avautuvaan maisemaan.

Filmikonttori on esittänyt Tunturiladun johtokunnalle, että se saisi kuvata kaksi kohtausta Susi-Kiisalla ja Kiisajärvellä.

Talvikuvaus olisi 1-2 päivän ajan huhtikuussa 2003 ja siinä kohtaus tapahtuisi Kiisajärven jäällä sekä kämpän edustalla.

Kesäkuvaus kestäisi viikon päivät kesäkuussa 2003. Silloin käytössä olisi kämppä, sauna ja ympäristö.

Elokuvassa luonto on keskeisessä osassa. Elokuvan päähenkilö on 12-vuotias tyttö kahden sudenpennun kanssa.

Filmikonttori on aikaisemmin tuottanut positiivisen vastaanoton saavuttaneen elokuvan Poika ja Ilves.

Tunturiladun johtokunta on antanut suostumuksen Susi-Kiisan käyttämiseen elokuvan tekemisessä. Sopimuksen ehtona on, että Susi-Kiisa rakennuksineen ja ympäröivine luontoineen on kuvauksen jälkeen samanlainen kuin se on ennen kuvausta.

Kuvauksien aikana tunturilatulaisilla ei ole mahdollista olla kämpällä.

Filmikonttorista toivotaan, että talvella kuvattaesssa järven jäällä ja kämpän ympäristössä on mahdollisimman vähän jälkiä sekä kämpän ympäristö tyhjä.

Tuntien tunturien tuulen ja sääolojen vaihtelevuuden, päivän tarkkaa kuvausaikaa ei ole mahdollista antaa. Seuraavassa Tunturilatu-lehdessä uskoisin voivani kertoa kuvausajan viikon tarkuudella.

PYYNTÖ TEILLE TUNTURI-LATULAISET VUONNA 2003

Talvella maalis-huhtikuussa välttäkää ylimääräisten jälkien tekemistä jäälle ja kämpän ympäristöön. Kun kuvaus on meneillään, ei mennä Susi-Kiisalle.

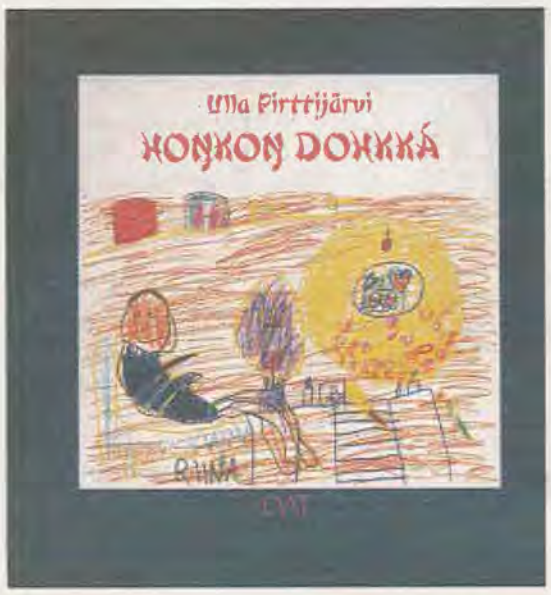
Kesällä kesäkuussa Juhannukseen saakka varautukaa poistumaan Susi-Kiisalta, silloin kun sitä tarvitaan kuvausta varten.

Uskon, että on nautittavampaa katsoa valmista tulosta elokuvateatterissa kuin paikanpäällä.

Raimo

SAAMELAISESTA MUSIIKISTA
Saamelaiset muusikot 3

ULLA PIRTTIJÄRVI

Nykyään Ulla Pirttijärvi asuu Utsjoella ja tekee omaa musiikkiaan monipuolisesti ja taitavasti. Hän on saavuttanut tunnustusta Áillohaš kulttuuripalkinnon muodossa säveltämillään ja sanoittamillaan lastenlaulujoiuilla, jotka nimellä *Honkon dohkká* (Hongkongilainen nukke) 1996 julkaistiin sekä nuoteilla varustettuna kirjana että cd-levynä DATCD-23.

Kokonaisuus on viehkeä: kirja on lasten piirroksin kuvitettu ja lapset laulavat näitä hilpeitä lasten maailmaan modernisti soinnutettuja luohteja, joissa on perinne vahvasti mukana. Todella hatunnoston arvoinen suoritus!

Nimilaulu "Hongkongilainen nukke" kuvaa pientä Hongkongissa valmistettua nukkea, joka on puettu lapinpukuun ja tuotu kauas pohjoiseen. Nukella on kova koti-ikävä takaisin Hongkongiin. Taidatkos paremmin ilmaista halpatuonnin epäaitouden!

Muut laulut kuvaavat arkisia asioita lapinlasten elämässä, kalastusta, kodassaoloa, Inarin markkinoita, henkilöjoikuja, mutta vilahtelevatpa siellä Afrikan eläimetkin.

Ruošša eanan (Venäläinen maa) 1997 atrium-disc 0630-19717-2 on Ulla Pirttijärven luonnontuntoja ja tunnelmamusiikkia parhaimmillaan. Aivan uusi aluevaltaus Ullan sävellystyössä on vastikään valmistunut saamelainen kirkkomusiikki. Ivalon kirkossa 11.8.2002 siunattiin käyttöön saamenkieliset jumalanpalveluskirjat ja kuultiin ensiesityksenä Ulla Pirttijärven niihin säveltämä liturginen sävellyssarja.

SANČUARI

Musiikkiyhtyeitä on Saamenmaassakin paljon ja jatkuvasti niitä syntyy uusia. Varmasti eräs suosituimmista ja pitkäikäisimmistä on kautokeinolainen Sancuari, joka aloitti musiikintekemisen vuoden 1984 uudenvuodenaattona. Yhtyeessä soittaa kymmenkunta muusikkoa; päätekijät ovat Svein Egil Oskal, Henrik P. Haetta ja Johan A Gaino. Musiikki lähtee joiusta ja etenee vetävään tanssimusiikkiin.

Kaksi cd-levyä on ilmestynyt: *Stállangazza* (Peikkokoparat) 1997 DATCD-25 ja *Sleangácuoivvat* (Svengaava suivakko) 2001 DATCD-33.

Yhtyeen musiikista paistaa tekemisen riemu ja huumori. He käyttävät monenlaisia soittimia sähkökitarista, huiluihin, banjoon, intialaiseen tablaan ja austraalialaiseen didjeridoohun.

WIMME SAARI

Suomen saamelaisista muusikoista haluan nyt ottaa esille miehen, jota en esitellyt Joutenlammilla. Hän on Enontekiöltä kotoisin oleva Wimme, yhä enemmän tunnetumpi ja ahkera omaleimainen muusikko.

Suuren perheen pojan ei sopinut edes viheltää saati sitten joikata - mikä oli suurinta syntiä. Mutta niin vain hän Yleisradion äänitarkkailijana ollessaan löysi perinnekeräelmistä äänitteitä, joilla joikasivat hänen omat sukulaisensa!

Oma muusikkous urkeni ja hän on kehittänyt sitä *poikkimusiikillisesti* moneen suuntaan ja on esiintynyt myös erilaisten yhtyeiden, kuten Tallarin, Pohjantahdin ja Hedningarna-yhtyeen vokalistina sekä yhteistyössä Rinneradion kanssa. Levyistä mainittakoon *Wimme* 1995 ZENCD 2055 ja *Gierran* (Lumous) 1997.

* * * * * * * *

Saamenmaalla vietetään monenlaisia musiikkitapahtumia ja -kilpailuja ja ansioituneita palkitaan. Áillohaš musiikkipalkinto on ollut viime vuosien arvostetuin vuosittainen tunnustus saamelaismuusikoille. Tässä on lista heistä:

1993 Mari Boine
1994 Ole Larsen Gaino (Lasse Ovlla)
1995 Johan Anders Baer
1996 Wimme Saari
1997 Roger Ludviksen
1998 Inga Juuso
1999 Ingor Ánte Áilu Gaup (Pikku Áilu)
2000 Sancuari
2001 Johan Sara jr.

Viime pääsiäisviikolla Kautokeinossa vietettiin Áillohaš-muistokonsertti, jossa kaikki palkinnonsaajat esiintyivät. Nils-Aslak Valkepää, Áillohaš, oli läsnä videolla ja ohjelman juontaja Nils Utsi luki hänen runojaan. Suuren hallin täyteinen saamelaisyleisö oli pukeutunut parhainpiinsa, värikkäisiin gákteihin. Tunnelma oli ainutlaatuinen, sykähdyttävä elämys.

Suosittelen luettavaksi

Veli-Pekka Lehtola, Saamelaiset, historia, yhteiskunta, taide. Kustannus-Puntsi, Gummerus, Jyväskylä 1997. - erityisesti *Saamelaismusiikki perinteen ja estraadin välimaastossa* sivut 106-113.

Ritvis

Koiramainen juttu 2

Olin vaimoni ja koiramme Kessin kanssa sen kesän ensimmäisellä moottorivenekyydillä matkalla kohti Kultahaminaa. Lemmenjoki oli luonut jääpeitteensä vasta paria päivää aikaisemmin, joten vedet olivat korkealla. Jomppasen Pertronella-vene oli lastattu kukkuralleen kultamiesten tavaroita ja niiden lisäksi meitä vaeltajia oli pari porukkaa. Matkaan päästiin tälle iltavuorolle liki pari tuntia aikataulusta myöhässä, ja heti matkan alettua alkoi sataa. Kulun jouduttamiseksi kuljettaja kiihdytti veneen nopeuden maksimiin, mutta tällöin syvällä kulkeva vene otti keulasta solkenaan vettä sisälle. Ajoimme siis hiljaa ja kastuimme näin vain sateesta. Runsaan veden ansiosta ei tarvinnut koskien kohdalla sentään kävellä, vaan saimme istua herroiksi perille asti.

Kultahaminaan saavuttuamme illan jo vähitellen hämärtyessä olimme jokainen läpimärkänä. Koirakin pudisteli ihmisten harmiksi turkkiaan vähän väliä. Sateen yhä yltyessä emme jääneet ihmettelemää vaan lähdimme kapuamaan ylös Hengenahdistuksenmäkeä kohti Muorgamin latvustoa. Ylös mäntykankaalle päästyämme oli sade äitynyt jo ukkosmyrskyksi. Suuret raskaat pisarat iskivät polun pintaan roiskien kariketta korkealle ilmaan, niin että koira oli tuota pikaa aivan kuran peitossa, eikä se viitsinyt enää pudistella turkkiaan. Oli kai huomannut sen toivottomaksi.

Pääsimme viimein puolilta öin Kotaojalle. Vaimon järjestellessä telttaa yökuntoon vein koiran pesulle keskelle puroa. Seisoin siinä sateessa ja ammensin kaksin käsin vettä otuksen päälle. Käsikopelolla sain enimmät kurat jotenkuten pois sen turkista. Kun koira oli sitten muutamaan kertaan ravistellut turkkinsa, käytin sen kuivaamiseen pari tarkoitukseen varattua saunapyyhettä. Vielä melko kostean koiran kanssa ryömin viimein telttaan nukkumaan.

Alkukesän yö oli kylmä ja pohjavillaa myöten kastunut koira alkoi tuota pikaa hytistä, joten emäntä otti sen makuupussiinsa lämmittelemään. Kaikki näyttikin olevan jo hyvin, mutta kun emäntä ja makuusija vähitellen kostuivat koirasta, se hylkäsi paikan ja työntyi vuorostaan isännän pussin suojaan lämmittelemään. Loppuyön palelimme sitten kaikki enemmän tai vähemmän märkinä.

Aamu valkeni viimein ihanan aurinkoisena, utupilvet nousivat hiljalleen Pellisenlaen kupeesta ja punakylkirastas luritteli innokkaasti säkeitään viereisen aihkin latvassa. Oli todella upea aamu. Vastarannan penkassa Aapon kammin piipusta nousi heikko savun kiemura. Väärttini siellä jo touhusi aamuaskareitaan.

Kankein jäsenin mekin ryhdyimme hiljakseen aamupuuhiin. Karistelimme sannan ja neulaset makuupusseista takaisin niiden luonnolliseen elementtiin ja levittelimme kamppeemme katajapuskiin kuivumaan raikkaassa tunturi-ilmassa. Aamukahvi on harvoin maistunut niin hyvältä kuin tuona ikimuistoisena hetkenä. Koira loikoili tyytyväisenä kentturalle levitetyllä makuualustalla. Se oli kai tuolloin meistä kolmesta kaikkein kuivin.

Heikki Halonen

KAUPPA AVOINNA

Kaikki hyvät jäsenet ottakaa yhteyttä TL:n myyntiartikkeleiden tilausasioissa puh. 03-675 9061 ilt. ja viikonl. tai osoitteella Torikatu 10 A 6, 13100 Hämeenlinna.

Toimitus tapahtuu postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Tavaraa annetaan myös myyntitiliin.

Myyntiartikkeli	á €-hinta	Viitenro
Jäsenmerkki	1,70	123
Pinssi	1,70	136
Postikortit=kämpät 3 eril.	0,20	123
Eräretkeilyn perusteet	11,80	152
Balggis-polku	1,70	165
Susimerkki	5,00	123
Susimerkki nauhalla (susimerkit vain susille)	6,80	123
Kämppien avain	100,-	107
Jäsentarrat		123
-isompi (172x54 mm)	1,30 /kpl	
-pienempi (42x17 mm)	2,00/kpl/12 kpl liuska	
Kisatunnus	3,00	330
HUOM ! ALLAMAINITUJEN TUOTTEIDEN HINNAT TARKISTETTU		
50-vuotishistoria-teos	15,00	220
Juhlakuksa	8,00	204
Erä-SM toimitsijaliiviä varustettuna kisatunnuksella on vielä myynnissä kokoja XL ja XXL		
Liivi fleece-vuorilla	30,-	330

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi (2) vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avainanomus on tehtävä TL:n johtokunnalle. Toimitus tapahtuu postiennakkona, karttojen, kämppäkorttien, käyttö- ja järjestyssääntöjen kera. Anomuskaavakkeita saa allekirjoittaneelta ja sihteeri Riitta Gerliniltä.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on Sampo 800015-135331 ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut, myös uusien jäsenien jäsenmaksut tarpeellisin tiedoin (mm. osoite välttämätön) paitsi ns. "vanhat jäsenet" maksavat aina jäsenmaksunsa Sammon:n jäsenmaksujen keräilytilille/TL, joka on jäsenmaksukortissa viitenumeroineen.

Uudet jäsenet eivät voi maksaa tälle tilille.

KÄMPPIEN=KIINTEISTÖJEN KÄYTTÖMAKSUT

Näitä maksuja suorittaessa on toivottavaa käyttää kämppien viitenumeroita. Tällöin ei tarvitse laittaa muita merkintöjä esim. kämpän nimeä. Viitteellinen maksusuoritus on paljon halvempi pankkikuluilta ja näin säästö on vuodessa huomattava pankkikuluissa. Kämpillä edelleen rahalippaat, joihin voi myös suorittaa Tunturiladun yleisen kokouksen päättämän minimimaksun € 4/vrk/hlö.

Kämppien viitenumerot ovat:

Susikyrö 505
Susi-Talas 602
Susi-Kiisa 709

Yhteydenottoja odotellen !
Talven odotusterveisin !
Marja-Liisa Mäki

Kavtsin kuulumiset

Kun vuoden viimeinen Tunturilatu-lehti ilmestyy, ovat myös kerhomme juhlavuoden tapahtumat silausta vaille valmiit. Retket on retkeilty, susiaiset pidetty, juhlat juhlittu ja kerhoillat ovat yhtä vaille valmiit. Kavtsin kolmaskymmenes toimintavuosi on pian ohitse. Nyt päättymässä ollut vuosi lienee kerho historiassa yksi toimintarikkaimmista. Vuoden 2002 aikana kerho teki mm. kuusi vähintään viikon kestävää vaellusta, useita viikonlopun retkiä, piti kämppäviikon Susi-Talaksella, osallistui Suomi-meloo kanoottiviestiin, järjesti suunnistuskurssin, piti yhdeksän kerhoiltaa, järjesti Tunturiladun susiaiset ja kerhon 30-vuotisjuhlan ym. ym. Juhlavuotena oli juhlavasti erilaista toimintaa. Nyt on aika suunnata katseet seuraavalle vuodelle ja seuraavalle vuosikymmenelle.

Vuosi 2003 tulee olemaan Kavtsissa retkeilyn vuosi. Toimintasuunnitelmassamme on mm. viisi vaellusta Lapissa. Näistä kaksi tulee olemaan talvivaelluksia, yksi melontaviikko ja yksi syksyllä pidettävä ruskavaellus. Lisäksi kerho järjestää loppuvuodesta 2003 kaamosvaelluksen. Kerhon tämän syksyn ohjelmassa oli myös tällainen vaellus ja se sai erittäin hyvän suosion jäsentemme parissa. Viikonlopun ja yhden päivän kestäviä retkeilytapahtumia tulevan vuoden aikana teemme useita. Onpa kerhon toiminnassa jopa kaksi uutta liikuntamuotoa; lumikenkäily ja avantouinti. Katsotaanpa sitten alkuvuodesta, minkälaisen suosion nämä uudet kokeilut kerholaistemme parissa saavat.

Kerhoillat, joita pidämme kerran kuukaudessa, aloittavat Kavtsin vuoden 2003 yhteiset tapahtumat. 13. päivä tammikuuta tulee lumitutkija Eija Kärkäs kerhoiltaamme kertomaan lumitietoudesta retkeilijälle. Silloin kuulemme vastauksen mm. siihen mitä lumi on, miten se syntyy ja miksi lumi narskuu kengän alla.

Helmikuun 10. päivä pidettävän kerhoiltaan saamme Halti Oy:n yritys- ja tuote-esittelyn. Illan tuote-esittelyssä ovat mm. talvikäyttöön tarkoitetut makuualustat ja –pussit sekä talvivaatteet.

Retkeilytapahtumat kerhossamme aloitetaan tammikuun 18. päivä, jolloin teemme lumikenkäretken Kuusijärvelle. Helmikuun toinen päivä pidetään myös lumikenkäretki;

tällöin tapahtumapaikkana on Oittaa. Tällä hetkellä (09.11.) näyttää tilanne lumikenkäilyn kannalta kehittyvän hyvään suuntaan; maa on valkoisena lumesta ja taivaalta leijailee valkoisia hiutaleita hiljalleen talviseen maisemaan.

Kavtsin perinteinen jäähiihto pidetään 08-09.03.2003 Torronsuolla. Silloin on hyvä myös talvivaelluksia aloittelevan tulla kokeilemaan telttailua talvisessa luonnossa.

Kerhon talvivaellukset pidetään siten, että kahden viikon vaellus on viikoilla 16 – 17 ja yhden viikon vaellus viikolla 17. Niistä sitten lisää seuraavassa lehdessä.

Tällaiset olivat vuoden viimeiset kuulumiset täältä Helsingin seuduilta.

Hyvää vuoden loppua kaikille Tunturiladun lukijoille!

Jorma

Tervehdys Alppaksesta

Alppaksen ruskavaeltajat yhteispotretissa.

Talvi alkoi tehdä tuloaan jo varsin aikaisessa vaiheessa, lunta on satanut useampaan kertaan, on ollut melkoisia pakkasia, saapas nähdä koska pysyvä talvi tulee. 6.9. illalla lähdimme bussilla Hämeenlinnasta ruskaretkelle. Kiilopäälle jäi osa matkustajista, tapasimme siellä myös Login Susi-Talakselle vaeltajat.

Bussi vei meidät Pahaojan kämpän parkkipaikalle. Niin sitä piti ne painavat rinkat selkään nostaa. Ilma oli mukavan lämmin, pati-koimme kohti Ivalojoen Kultalaa, joitakin vastaan tulijoita oli, sitten ne 565 porrasta ennen Kultalan siltaa, kieltämättä tuntui jaloissa.Ihailimme ja iloksemme totesimme, että Tunturilatulaisten kiinnittämä laatta oli kauniina paikallaan.

Oli meillä tuuria, että Kultalan autiotupa oli tyhjänä ja saimme ensimmäisenä yönä majoittua kämpässä, rupesi iltasella ripsut-tamaan vettäkin. Aamulla tutustuimme pihapiiriin ja ympärillä oleviin rakennuksiin. Matkamme jatkui, Hammastuntunturin eteläpuolella leiriydyimme ja aamulla oli puron ylitys, niin vain riukuja myöten pääsimme yli. Keskiviikkona maantien ylitimme Juntinojan kämpän kohdalta, Menesjohkan ylitys vaatikin jo riisumista, mutta jaloille oli kahlaaminen piristys.

Seuraavaksi yövyimme Oahojoen kämpällä, muutama sisällä ja loput teltoissa. Kultasatamassa leiriydyimme ja perjantaina patikoimme vesisateessa Ravadasjärven autiotuvalle, siellä vaatteet kuivui lämpöisissä kämpissä ja kastuivat taas venekyydissä Njurgalahteen.

Olipa ihanaa päästä saunomaan ja syömään poronkäristystä. Retkemme Lemmenjoen kultamailla oli päättynyt, kullankaivajia emme nähneet, kuitenkin saimme liikkua melko lämpimässä ja pääosin poutaisessa säässä. Terveenä mitä nyt vähän rakkoja joillakin jaloissa, tuntea Lapin hiljaisuutta, luonnon rauhaa ja kauneutta sekä myös ruskan värejä. Savustetusta hauestakin saimme nauttia retkellä. Matkalla meitä oli kahdeksan vaeltajaa. Retken kokemukset ja muistot antavat voimia pitkälti eteenpäin.

Kerhon syyskokous on marraskuussa, joulukuun 9.12. vietämme pikkujoulua, sitten rauhoitummekin joulun odotukseen.

Tulevana talvena tutustumme lumikengillä tapahtuvaan liikuntaan paikallisten asiantuntijoiden avustuksella, osallistumme myös lumikenkäretken järjestelyihin.

Rauhaisaa joulun alusaikaa ja Hyvää Jouluu !

Marja-Liisa

Tsietsan kuulumisia

Tuskin osasimme enää hämmästellä lämmintä kesää, joka jatkui ja jatkui aina pitkälle syyskuulle saakka. Jokaiselle varmaan riitti hellepäiviä, olipa loma sitten millä kuulla tahansa. – Juuri sellaisiahan kesät olivat lapsena, ainakin muistoissa!

Kerhoiltoja tai muita yhteisiä kokoontumisia meillä ei kesän aikana ollut, mutta retkiä on tehty pikkuporukoilla Lappiin ja muillekin seuduille.

Tunturilatulaisia saimme pitää vierainamme kesäpäivillä, siellä meitä oli kooll noin 70 henkeä.

Puutalkoisiin sekä Susi-Talaksella että Susikyrössä osallistuimme syyskuussa.

Tulevasta ohjelmasta ja tapahtumista päätetään syyskokouksessa, joten näistä myöhemmin.

Eipä anneta kaamoksen masentaa, hämärässäkin on hauska liikkua ja lenkkeillä! Ehkäpä piankin saamme pysyvän lumen ja hiihtokelit – ja tuleehan melko pian joulukin!

Siispä edelleenkin ylös, ulos ja lenkille tunturilatulaiset!

Kaisa

Ovtsin kuulumisia

Tämän vaiherikkaan vuoden tapahtumat ovat pääosin jo takanapäin. Vielä on jäljellä kerhomme talouden kannalta eräs merkittävimmistä eli myyjäiset monitoimitalolla.

Meille se on aina ollut menestyksekäs tapahtuma, josta suuret kiitokset kaikille tapahtumaan osallistuneille niin ennen kuin nytkin.

Sylintäydeltä kiitoksia emännillemme Maijalle ja Sainille heidän siirtyessään lepovuoroon sekä Kirsille ja Katriinalle siitä johtokuntatyöskentelystä mistä nyt jäitte pienelle tauolle kuten myös tiliemme pitkäaikaiselle tarkastajalle Tertulle.

Tervetuloa Tapio ja Erkki antamaan panoksenne myös tällä tavoin kerhollemme ja sitä kautta yhdistyksellemme Tunturiladulle.

Vuodelle 2003 olemme suunnitelleet monenlaisia tapahtumia, joihin toivotaan mahdollisimman monen osallistuvan. Tammikuussa tutustumme kuvin ja sanoin Sarekin jylhiin maisemiin Ladun Majan päivystyksen lisäksi, helmikuussa opiskelemme miten pidämme lihaksemme kunnossa, maaliskuussa järjestämme varmaankin vuosikokouksen lisäksi jonkin ulkoilutapahtuman. Ehkäpä vaikka yöpyisimme jonkin ladun varressa teltassa tai vastaavassa majoitteessa. Karttatekniikka on taas kehittynyt huimasti, joten on huhtikuussa jälleen aika tutustua kartta-asioihin. Toukokuussa keskitymme Haristuvan tapahtumiin vaikkapa talkoiden merkeissä unohtamatta tietenkään kaikille yhdistyksemme jäsenille avoimia TL:n retkimuistion tapahtumia.

Latuterveisin
Pauli

Haluan liittyä Tunturilatuun/tunturikerhoon!

Kun haluat liittyä Tunturilatuun niin lähetä osoitetietosi allekirjoittaneelle. Saat minulta kirjeen, jossa on saatekirjeen lisäksi tilisiirtolappu, liittymiskaavake ja Tunturilatu -lehti. Maksettuasi jäsenmaksun palauta täytetty liittymiskaavake allekirjoittaneelle.
Tunturilatulehdestä löytyvät kerhojen toimihenkilöt ja yhteystiedot, heidän kauttaan saat tietoa asuinpaikkakuntasi tunturikerhotoiminnasta.
Ole aktiivinen ja ota yhteyttä.
Tunturilatuterveisin!
Pirjo Sinilehto
Veisunkatu 14 as 5, 33820 Tampere
puh. (03) 266 2592 k., 040 763 1109
pirjsini@saunalahti.fi

Haluan liittyä jäseneksi TUNTURILATUUN

Sukunimi .....
Etunimi .....
Synt.aika .....
Jakeluosoite .....
Postinum. ..... Postitoimipaikka .....
Ammatti ..... Puhelin kotiin .....
Haluan liittää jäseneksi myös seuraavat perheenjäsenet:
Nimi ..... synt. aika .....
Nimi ..... synt. aika .....
Nimi ..... synt. aika .....

Tunturikerho Njeallje

Vuosi on taas lopuillaan - "muistojen arkkuun" on kertynyt paljon mukavia yhteisiä muistoja mm. kuvien muodosssa, joita alkuvuodesta katsomme yhdessä kerhoillassa emmekä tee mitään muuta - varautukaa siihen!

Kerhotapaamisissamme on ollut tosi kivasti porukkaa mukana, kaksi viimeistä mainitakseni syyskokouksessa Joroisissa oli 40 henkeä ja viime lauantaina Mikkelissä, jossa tapasimme lauantailounaan merkeissä tutustuen myös Marskin museoon meitä oli paikalla peräti 42 Njealljelaista.

Tämän vuoden viimeinen tapahtuma on kokeilumielessä tapahtuva Naisten messujen tapahtumaan osallistuminen omalla myyntipöydällä Mikkelissä 30.11. Messujen jälkeen hiljennämme tahtia ja alamme valmistautumaan joulunviettoon kukin tahoillamme ja tapaamme taas tammikuussa vireänä aloittamaan uuden toimintakauden.

Toimintasuunnitelman tekeminen kaamoksen keskellä ei aina ole aivan helppoa ei ainakaan kaikkien mieleen, mutta se elää eli ota reippaasti yhteyttä, jos haluat siihen jotain lisäyksiä tai toiveita jonkun tapahtuman järjestelyihin - yritetään yhdessä muodostaa tulevasta toimintakaudestamme sellainen, että kaikki nautimme yhdessäolonhetkistämme.

Toimintasuunnitelman runko on jaettu kerhotapaamisessamme 12.11., mutta tässä tietoa Teille, jotka ette olleet paikalla silloin.

Tammikuun kerhotapaamisen järjestää Pieksämäkeläiset - kiireisinä ihmisinä vietämme peruuntunutta pikkujoulua silloin 11.1.2003 - parempi myöhään, kun ei milloinkaan.

Helmikuussa tapaamme Mikkelissä liikuntailtapäivän merkeissä, kunhan kutsu kuuluu 8. tai 15.2.

Maaliskuussa on aika tarkastella mennyttä toimintakautta kevätkokouksen merkeissä, joka on Varkaudessa 8.3. ja samalla antaa viimeisiä vinkkejä mukavaa hiihtoviikkoa varten, jota lähdemme viettämään pitkästä aikaa Tunturikeskus Kiilopäälle. Matkaan lähdemme linja-autolla, jota meidän Kari kuljettaa, jos haluat lähteä mukaan ota yhteyttä sihteerimme Leila Auviseen tai Kari Loposeen, joka tietä matkareitin ja aikataulun sekä määrän, joka mahtuu mukaan.

Huhtikuun tapaaminen on suunniteltu tapahtuvaksi Pieksämäellä to 10.4. tai la.12.4. - katsotaan kumpana isäntäkerholaiset kutsuvat.

Toukokuussa lähdemme kokeilemaan onnistuuko koskenlasku Ruunaankoskessa ja toivomme seuraksemme Ovtsilaisia ja Kumpelaisia, jotka kuulema suunnittelevat samana viikonloppuna 24.-25.5. menoa samaan suuntaan.

Kesä - Heinäkuun vaihteessa osa porukastamme karistaa Suomen pölyt ja suuntaa matkansa kohti Sveitsiä, jos olet kiinnostunut matkasta voit kysyä mahdollisia peuutuspaikkoja retken johtajalta Leena Arposelta tai sihteeriltämme Leila Auviselta.

Heinäkuun vietämme lomaillen.

Elokuussa taas aloitamme syyskauden, jolloin isäntinä toimivat Varkauden kerholaiset, jotka suunnittelevat jotain mukavaa tekemistä - onkin ollut jo niin ikävä Teitä.

Elo- Syyskuun vaihteessa bussimme keula suuntaa kulkuaan kohti Lappia ja Susi-Kiisaa (30.8.-6.9.) - taas tarjoamme kyytiä Teille, jotka matkaatte samaan aikaan samaan suuntaan - yhteyhenkilöt saamat, kun hiihtoviikolla maaliskuussa - tervetuloa joukkoomme - "emme ole sisäänlämpiäviä"!

Lokakuun 18 pnä kokoonnumme pitämään syyskokousta Pieksämäellä ja valitsemme uusia toimihenkilöitä kerhomme toimintaa pyörittämään.

Marraskuussa on vaihteeksi "Savon Pariisin" eli Joroisten kerholaisten vuoro järjestää kokous 8.11. tai 15.11.

Joulukuussa toivottavasti tapaamme pikkujoulun merkeissä Mikkeliläisten vieraana, jossain siellä päin.

Mainittujen tapahtumien lisäksi osallistumme tietysti Tunturiladun tapahtumiin huhtikuussa kevätpäiville, elokuussa Kuokten järjestämille kesäpäiville sekä lokakuussa Login järjestämiin susiaisiin ja Tunturilatu ry:n syyskokoukseen. Montakohan uutta sutta meille tulee!!!

Kerhotapaamisten asiaohjelmasta vastaa isäntäpaikkakunta ja koulutusyhdyshenkilöt.

Jutusteluni lopuksi lainaan otteita Tommi Hellstenin kolumnista "Elämä on tässä ja nyt" : Useimmat meistä suunnittelevat varsinaisen ja oikean elämän aloittamista joskus tulevaisuudessa. Varsinainen ja oikea elämä tarkoittaa usein sisimpien haaveiden unelmien toteuttamista. - Tärkeät asiat saavat aikaa ja tilaa "sitten kun". Sitten kun väitöskirja on tehty, osastopäällikkyys varmistettu, talo maksettu, lapset isoja, anoppi vaihdettu, eläkkeelle päästy.

Sitten aloitetaan se varsinainen elämä, mutta nyt ei ole aikaa, nyt on kiire. Nyt on ehdittävä.

Onko jotain tuttua?!

Haaveista totta - onko ehkä yksi niistä "susien rääthyyn" liittyminen, mutta kun on kiire - eikä oikein kehtaakaan!

Alla kuva yhdestä sellaisesta, joka viimeinkin sai hakemuksen eteenpäin ja vihittiin Klaukkalassa Outasudeksi - lämpimät terveiseni tilaisuuteen osallistuneille vihityille uusille "susille".

Lumi on peittänyt maan - sukset on otettu esiin - nauttikaamme talvesta ja

joulun odotuksesta - kiitämme kuluneesta - yhdessä olemme rakentaneet ja eläneet kulumassa olevan toimintavuoden - jatketaan taas yhdessä.

Halauksin

Lea-puheenjohtaja

Geatkin kuulumisia

Terveiset Satakunnasta!

Ruskareissujen jälkeen kerhomme ohjelmaan on mahtunut monenlaista puuhaa. Susiaisissa Klaukkalassa saimme kerhomme ensimmäisen omat sudet, kun Juhani Lahtinen ja Kari Kankaanpää vihittiin ensimmäisinä geatkilaisina outasusiksi.

Marraskuun kolmen ensimmäisen viikon ajan meillä oli näyttely Kokemäen kirjastossa, jossa kerrottiin sekä Tunturiladusta, kerhostamme ja vaeltamisesta. Esillä oli niin varusteita, muonaa kuin pystytetty telttakin, jonne joku pieni näyttelyvieras oli kömpinyt sisälle. Näyttelyn tärkein anti olivat kuitenkin ne noin 80 valokuvaa Lapista eri vuodenaikoina sekä kuviin liittyvät kartat.

Kerhomme vieraskirjaan kertyi näyttelyn aikana reilut 200 nimeä, ja ainahan kaikki eivät nimeään kirjoihin kirjoita, joten tutustujia on voinut olla huomattavasti enemmän. Tällainen näyttely on helppo tapa tehdä asiaamme tunnetuksi. Asiasta kiinnostui alueemme kaksi lehteä, siitä kuultiin ainakin kahden radiokanavan menovinkeissä ja maakuntaradio kävi paikan päällä tekemässä haastattelun. Tunturiladun kannalta varmasti mielenkiintoisin seikka on se, että näyttelyymme ovat tutustuneet suurella mielenkiinnolla etenkin nuoret. Tämä tieto on tullut kirjaston suunnalta. Monet nuoret olivat aprikoineet, että jos etelän loman sijasta reput pakattaisiinkin pohjoisen reissua varten.

Vinkiksi vain muillekin, tuokaa sitä ominta toimintaanne jossakin yleisessä tilassa esille, niin varmasti saatte jonkun Lapista innostuneen kiinnostumaan myös omasta toiminnastamme.

Syyskokouksessamme päätettiin ensi vuodesta. Vastuuhenkilöt pysyivät entisinä, mutta toimintaa pyritään entisestään monipuolistamaan. Tavoitteena on, että tätä näyttelytoimintaa laajennetaan viemällä se esimerkiksi Poriin, Kankaanpäähän ja Raumalle. Seuraavaksi se on esillä Huittisten kirjastossa koko joulukuun ajan. Siis jo tänä vuonna.

Ensi vuoden reissuesitteemme on jo valmistunut ja retkimuistiosta näette, mitä olemme suunnitelleet. Lappiin suuntautuneista reissuista ensimmäisenä ohjelmassa on talvivaellus Pallakselta Hettaan ja sen jälkeen on perinteinen pääsiäisen hiihtomatka.

Sitten loikataankin jo kesään, jossa niin melotaan kuin vaelletaan. Aikuinen – lapsi –vaellus saavutti menneenä kesänä hyvän vastaanoton, jonka vuoksi toinen ryhmä starttaa matkaan heti juhannuksen jälkeen. Naiset vaeltavat heinäelokuun vaihteessa Lemmenjoella ja syyskuussa Haltille.

Lähiympäristöämme emme unohda, sillä väkeämme meloo Kokemäenjoella ja patikoi Birgitan polulla.

Nyt on kuitenkin syytä rauhoittua hetkeksi ja hiljentyä jouluun.

Hyvää ja Rauhallista Joulua teille kaikille ja antoisaa ja liikunnallista vuotta 2003.

Satu

Kerhomme ensimmäiset sudet vihittiin Klaukkalassa. Kari ja Juhani saavat jatkossa luvalla ulvoa Outasusina. Kari toinen ja Juhani neljäs vasemmalta ikäsusien tentattavina.

Valokuvanäyttelymme satoa. Tykkylumia Kalevi Kaasalaisen kuvaamina.

Kielikurssilla ja talkoissa Talaksella

Talkoissa on aina kivaa ja siksi ei pahemmin mietitty, mihinpäin Lappia syyskuun eka viikolla lähdettäis. Ilmoittauduttiin ja kuultiin, että sekaan sovitaan.

Ensin 700:n kilometrin lämmittelykierros Joensuuhun (kuopus roudattiin opiskelupaikkakunnalleen).

Ani varhain maanantai-aamuna auto Kymistä kohti pohjoista. Uuvuttiin ja yövyttiin tuttavissa Saariselällä. Tiistaina 030902 jatkettiin Sarmin suuntaan. Ivalosta ostettiin nuotiomakkarat, mutta munkkimunat ja maito unohtui. Siinä vaiheessa ei sitä tosin vielä hoksattu. Tuttua metsäautotietä ajeltiin ja kohta oltaisiin "parkkipaikalla". Varmasti siellä jo muita ennenehtineitä olisi kämppäpolulle kerinneet. Mikä lie kartanlukijan huomion hetkeksi vienyt, kun Talasjärven pilkotusta ei havaittu ja ohi pyyhkästiin. Kieppi takaisinpäin ja tarkempi kartan seuraaminen. Ei ollutkaan enää puupinoa maamerkkinä, ei vielä muita autoja ja poroaidan porttiaukkokin ilmaantunut. Eihän sitä innoissaan kaikkia voi havaita. Auto asemiin, rinkat selkään ja polulle päästiin. Ei ollut kukaan kaksijalkainen edellisten sateitten jälkeen reittiä tallannut ja niin luultiin olevamme ensimmäisiä perille ehtineitä.

Harmaaparta saunatonttu

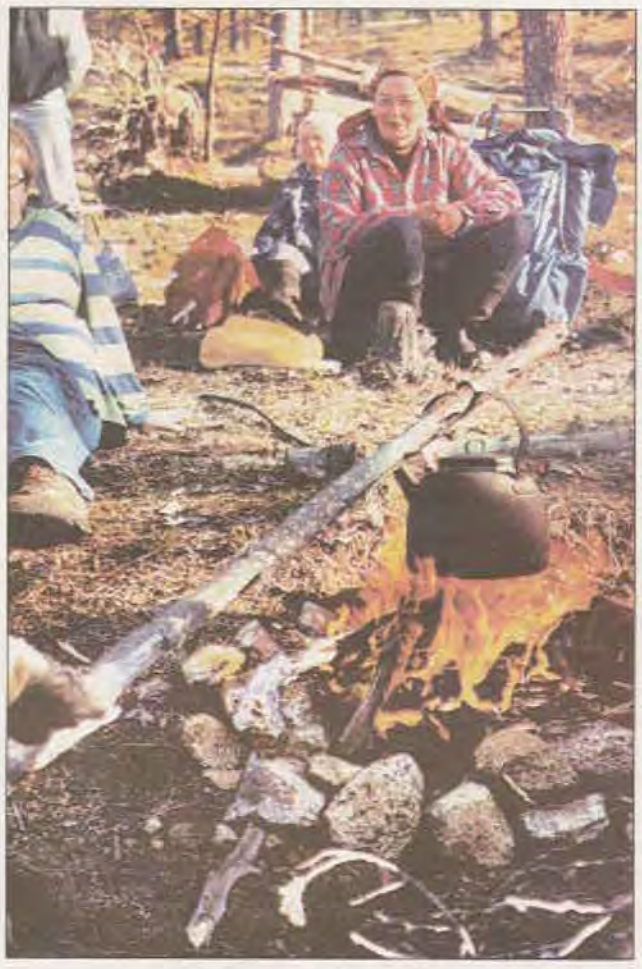
Rinkat tutulle telttapaikalle nuotiopaikan yläpuoliselle rinteelle ja toinen tutustui tienooseen ja suunnitteli saunan lämmitystä. Pian palasi takaisin; ei tarvitse sytyttää saunan pesää. Tuure on sen jo tehnyt. Varsinainen saunatonttu, harmaaparta. Ollut koko kesän pohjoisessa kultaa (ei Kaijaa) huuhtomassa ja nyt otti loppukirin etelään talkoitten kautta. Tullut Talasvaaran itäpuolelta ja siksi ei jälkiään näkynyt

Teltta pystyyn ja tuli veturiin ja kappas Tapani tuli ensimmäisenä muusta porukasta.

Sitten tuli vieraan näköisiä miehiä, jotka myöhemmin opeteltiin Heikiksi; Untoksi, Hannuksi. Tuli Björkengren, Raimot Pahkala ja Kinnunen (SB:n lankomies), perässä Huttus-Pekka ja kokki -kakkoset Kaisa ja Kaija. Meitä oli kaikkiaan 13. Päälimmäiset puheet pidettiin, hernekeitot heitettiin hetulaan, pääosa porukasta saunoi ja sitten yöpuulle keräämään voimia ankariin aamulla alkaviin talkoisiin.

Kuudelta aamupuurolle

Keskiviikko - ensimmäinen virallinen talkoopäivä. Aamu kerrassaan upea. Kaisa otti tosissaan kokin hommat: joku illalla heitti, että aamupuuro tarjoillaan 6 - 8. Ja valmista taisi kuudelta olla. Puurolla ohjeita jaettiin talkoolaisille: Henkeä kohti piti saada vähintään kaksi kasaa sopivista tuulenkaadoista. Kasa oli enemmän kuin yksi puu, mieluummin vähintään kolme! Kello yhdeksitoista tilasivat kahvit. Talkoopaikka tarkemmin oli varsinaisen erämaa-alueen ulkopuolella, pohjoisessa Talasvaaran lompolon yläpuolella. Ongelma aluksi naisilla oli: viedäkö kahvi valmiina pannussa vai keitetäänkö perillä. Pieni riskinotto ja perillä keitettiin. Tulisijakin sopivasti löytyi Taavitsaisten männäsyksyiseltä asentopaikalta (lue nyt kumminkin leiripaikalta - lat.huom.). Kauniimpaa ilmaa ei olisi osattu toivoa. Ja kahvi maistui + yksi tee!

Kahvipannu Kaisan silmälläpidon alla.

Miehet jatkoivat puuhommia ja mitä keksivät. Kello kahdeksi talkoolaiset toivoivat ruokaa. Listalla oli keitettyä makaronia (nuoriso kutsuu kamelinoksennukseksi - miksiköhän?), lihapullakastiketta, salaattia, puolukkasurvosta. Peräruoaksi myöhemmin kiisseliä ja lettuja. Naiset ja Hannu olivat kyllä ryypänneet jossain välissä salakahvit. Miehet korjailli laituria ja taas joku saunaa lämmitti. Selvisi sekin, että puunkeräystavoite oli saavutettu ensimmäisenä päivänä ja huomiseksi oli keksittävä muuta askaretta.

Sieniä keittelemässä

Jossain vaiheessa iltaa varmistin Veijon olemassaolon ja teltan luona trangiassa keitteli keräämiään sieniä suolausta varten. Eipä taida kuivassa Kymissä tänä syksynä moisia metsästä löytyäkään. Ne saunoi ketkä kerkisivät. Poltettiin pesässä makkaraa ja katoksessa tarinoitiin. Pekan uskomatonta muistia ihmeteltiin. Kertoili menneitä tapahtumia ja ne oli tosia; joku aina jonkin pätkän pystyi mukaan muistamaan tai tiesi tapahtuneeksi. Moni meistä nuoremmista tuntuu käyttäneen computerinsa muistin loppuun - ei pärjätä Pekalle!

Torstaina apupiika kerkisi ekana tulentekoon. Tämäkin aamu oli ihana. Porukka pikkuhiljaa puurolle ja puolukkasopalle. Myöhemmin miehet ihmettelivät keittiöporukan kaljan vahvuutta, kun keittokatoksesta kuului jos jonkinlaista laulua. Tyttötrio piti kahvikonserttia (tai luuli pitävänsä - miehet meinaan ajatteli, että me harjoiteltiin ja sitten kahvilla varsinaisesti konserttia annettaisiin) . Mutta ei me käskien laulettu vaikka vain "kanoja" oltiin. Tuurella ikävä Kaijaansa ja heitti meille hyvästit ja palasi etelään.

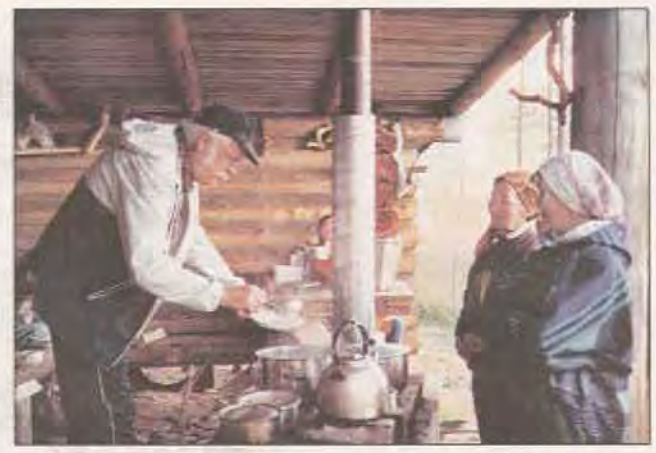
Osa miehistä teki puita, osa lähti käymään autoilla ja samalla korjailivat pitkospuita, ja taas joku taisi saunaakin lämmittää. Torstain suurin urakka taisi kuitenkin olla eväiden kevennys. Se oli muuten Unto joka saunan lämmitti. Isot miehet nukkuivat iltaunia viidestä seitsemään ja saunomiset meni hiukka myöhäseen - naisilla. Ilta oli tyyni ja Veijo teki nuotiolle tulet (näinsanottuna omista liiterin puista - erämaa-alueella maastosta puunotto on kuulemma kiellettyä). Ja sitten ryökäle - alkoi sataa tihuttaa. Kyllähän kymiläiset koko kesän oli sadetta toivonut, mutta ei sitä tänne olisi tarvinnut tulla. Paistelimme kahdestaan makkaraa ja muuten kumminkin oli tunnelmallista. Sen huomasivat muutkin. Kaija ja Kaisa eivät myöskään olleet sokerista ja hekin saivat nuotiolla paistettua makkaraa ja annokset savua vaatteisiinsa. Kello yli 23 , kun maltoimme lähteä teltalle.

Puolukoita kotiin

Perjantaina pääporukka pakkasi kamansa ja poistui paikalta. Naisilla kiire kontrastin hakuun etelän etelästä ja osa miehistä jatkoi talkoita Susi-

Lepohetki tulilla, Huttus-Pekka vanhimpana.

Kämppäisäntä Seppo santsaa emäntien Kaisan ja Kaijan katsellessa.

Tankkaustauko Susi-Talaksen keittokatoksessa.

kyrössä. Me jäimme kahdestaan nauttimaan hiljaisuudesta, pahuksen tihkusateesta, lammella uiskentelevista allinpoikasista (mä luulen, että ne oli alleja). Ei tohdittu sateessa puolukkaan lähteä, kunhan vaan löhöiltiin. Kuivateltiin kastuneet kamppeet ja käytiin viemässä liiat ja muut ylimääräisiksi osoittautuneet tavarat autolle. Palatessa kerättiin sieniä ja hiukan puolukoita. Muuten dna ei kuulunut Talaksella, mutta Radiolinja kuului hyvin. Kuultiin, että Venäjän metsäpalojen savut sekoittivat etelän ihmisten hajuaisteja. Viimeiset tämän reissun saunan nautiskelut. Ulkona plusasteita 3,5.

Lauantaiaamuna ihan tuntui kuin saunan raput olisivat olleet kaherassa. Syksy todella tullut. Ja meidän oli palattava etelään...

Vääräleukojen kielikurssilla

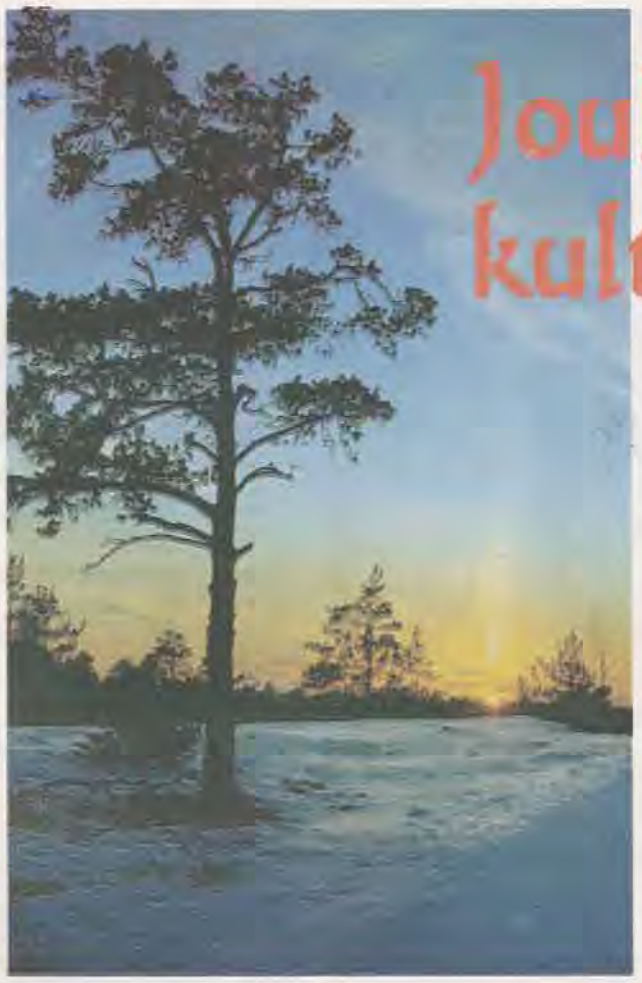
Ai niin se kielikurssi! Neljännesvuosisadan vähäpuheisen kymiläisen kanssa eläneelle syntyperäiselle hämäläiselle oli hulvaton kokemus olla puoli viikkoa savolaisten seassa. Junaankin kuulemma tulee tulkki Mäntyharjulla. Me kun tulimme omalla autolla ei tulkista ollut tietoakaan. Vähän väliä sai pyytää toistoa *ja suomennosta vääräleukojen* vääntäessä tekstiä. Pari sanaa jäi mieleen. Lilllettiä (onkohan siinä muuten 3 ällää?) syötiin puuron kanssa. Sen verran äkkiä voisi suoraa suomentaa naisen logiikalla, että lill olis pieni ja letti = palmikko. Mutta ei se ole sinnepäinkään, se on kiisseliä vai oliko se kumminkin marjakeittoa? Mulla on aina ollut huono kielipää. Se toinen sana oli kiännä, mutta sen merkitystä en kehtaa kirjoittaa.

Kotimatkalla poikkesimme Kaunispään huipulla munkkikahvilla/teellä. Onneksi emme Sarmille mennessä poikenneet. Olis meikäläiseltä jäänyt pienet munkkirinkilät Talaksella tekemättä. Niin oli mahtavat ne Huipun paistokset. Mutta kaupaksi ne pienetkin meni - lohduttaudun. Vielä poikkesimme Pelkosenniemen Pyhällä morjestamassa reipasta kohta 86 vuotiasta anoppia. Oli eläkeläisporukan mukana ja kuulemma reippaammasta päästä. Sitten ei muuta kuin tasaista jyräämistä kohti rannikkoa. Loppumatka hernerokkasumussa. Eikä kumminkaan eksytty!!! (Tämän ymmärtää, kuka ymmärtää.)

Mukavia muistoja mielessä...

Taavitsaiska

Ps. Ei sitä nuoret tiedä, kuinka vanhallakin voi olla mukavaa - kun on mukavassa seurassa.

Joulunajan mietteitä kultamailla

Jouluaattona klo 20

Ulkona on lauha, puolipilvinen ja melkein tyven sää. Kuu loistaa pilvien läpi luoden aavemaisen tunnelman näiden hiljaisten autiomaiden ylle. Istun majassani yksin, mutta seuranani on jo yli puolen vuosisadan pituinen muistojen helminauha...

Ja kuusikin on, ihan oikea, kaukaa noudettu kuusenhaarautuma. Niin pieni ettei jaksaisi kantaa kynttilöitä hennoilla oksillaan. Kynttilät ovatkin sijoitetut sen ympärille. Ja ne loistavat, kuten ovat loistaneet kaikissa yksinäisjouluissani, joita olen täällä viettänyt. Niitäkin on karttunut jo lopuilleen kaksikymmentä. Tämä joulu on siitä erikoinen, että se on samalla 20-vuotismuisto. Tasan 20 vuotta on kulunut joulusta jonka vietin tämän saman puron varrella. Se oli samalla ensimmäinen joulu jonka näillä kultakentillä vietin.

Muistot vievät talveen 1954 – 1955. Silloin olivat olosuhteet aivan toiset kuin nykyään. Ei ollut maantietä, oli vain jonkinlainen, tavallisesti ummessa oleva porotie Inariin. Ahkio perässä oli hiihdettävä aivan kirkolle asti, ostettava jouluevät, selvitettävä posti ja sitten: vetovaljaat ylle ja nokka kohti "kotia". Välillä oli yövyttävä kaksi kertaa, mutta eräänä aamuyönä tulin korsulleni umpiväsyneenä, mutta varsin tyytyväisenä – melkeinpä onnellisena. Mitäpä silloin merkitsivät raskaimmatkaan taipaleet, silloin "käsivoimien" päivinä!

Ja nyt, ennen siirtymistäni "Ikuisten joulujen maahan" halusin elää ne muistot uudelleen.

Kynttilät loistavat taas. Istun saman pöydän ääressä ja puran auki muistojen kerää...

Jouluvieraita täällä ei ole kenelläkään yhtään. Luullakseni täällä vallitsevat erittäin vaikeat lumiolosuhteet ovat olleet ehkäisevä tekijä. Joka päivä on satanut. Pysyvä lumi tuli 8. lokakuuta ja aurinko näkyi viimeisen kerran 23. marraskuuta. Mutta; taivaalla keskipäivän aikaa näkyvä punerrus vie ajatukset uuteen vuoteen ja uuteen kevääseen!

Joulupäivänä 1975

Niin, taas on yksi joulu siirtymässä "muistojen helminauhaan". Istun yksin pienessä mökissä jängän laidassa, mietiskelen monia asioita...

Edessäni on saamani jouluposti.

Tavanomaisen joulupöydän olen nytkin laittanut. Keskeisenä siinä on "jouluhengetär", Marastosta tuomani pienoinen noin 40-senttinen kuusi suurten värikynttilöiden ympäröimänä.

Vaikka olen omistanut tämän mökin jo kahdeksan vuotta, vietän tässä joulua ensimmäistä kertaa. Viime joulu kämpälläni oli sekin "muistojen kavalkadia".

Mutta nyt istun keinutuolissa tässä "kaupunkiasunnossani" muistellen menneitä. On valoisaa ja lämmintä. Ulkona on pakkasta kolmisenkymmentä astetta.

Tapaninpäivänä

Nyt puolenpäivän aikaan on ikkunan ääressä sen verran päivänvaloa, että näkee kirjoittaa noin tunnin verran, edellyttäen että taivas on kirkas. Nyt on, mutta etelän taivaalla ei näy hiukkaakaan punerrusta, sitä kaunista ruusunpunaa, joka myöhemmin tammikuussa enteilee auringon nousua.

Uudenvuodenpäivänä

Istun aamutunneille asti kuunnellen radiota. Ulkona selkeä taivas ja täysikuu. Ihmeellinen tunnelma puolenyön aikaan. Autio ja hiljainen erämaa, johon täysikuutamo loi ihmeellistä valoaan, ja autiohan tämä nyt on. Poropaimenet ovat hakeutuneet "kaupunkiin" pyhien viettoon. Vaikka taivas on pilvetön on pakkasta vain muutama aste. Taivaalla on ihmeellinen ruusunpunainen hohde joka yhdessä lauhan sään kanssa tuo väkisinkin mieleen – KEVÄÄN.

Ruska-aika

Ruska-aikaa on verrattu ihmisen eläkeikään. Minulle nämä kaksi sanaa ovat liittyneet läheisesti toisiinsa jo joitakin vuosia. Työni vuoksi en päässyt oktalaisten ruskaretkille mukaan ja siksi odotin hartaasti lähestyvää eläkeikää.

Nyt se sitten koitti - ruska-aika. Meitä oktalaisia oli kuusi henkeä rinkat selässä taivaltamassa kohti Pyhänattasta.

Odotukset ja todellisuus Lapinvaelluksilla tulee korostetusti esille kuinka elämme asiat kolmeen kertaan: Ensin haaveillen ja suunnitellen, sitten toteuttaen ja lopuksi muistoissa niitä kerraten. Onko tämä sitä elämänhallintaa?

Mielikuvituksessani Nattaset edustivat jotain mystistä Lapin taikaa, varsinkin Pyhänattanen. Todellisuus oli vallan toinen. Ruska polun varrella oli kaunis. Nyt näin omin silmin koivuja, joiden lehdet olivat muuttuneet punaisiksi. Ylärinteeltä Sompiojärvi näkyi kivasti ja tekojärvi kimalsi vallan mahtavasti aamuauringossa. Nattasten graniitti oli erikoista ja varsinkin kiviset "pannukakut" laella hauskat, mutta mystisyys oli poissa.

Terävänattaselle kiivetessä sitä saattoi hiukan kuvitella varoessaan jokaista askeltaan lohkareiden seassa. Siellä taas totesin ettei minusta ole "huiputtajaksi". Jäin suosiolla tunturin olkapäälle ottamaan aurinkoa ja kuivattelemaan saappaita ja varpaita. Liekö tämä inhoni huippuja kohtaan perua lapsuudesta.

Olen pudonnut vähän yli vuosikkaana ullakkokamarin ikkunasta alas kukkapenkkiin. Se saattaa selittää muitakin erikoisuuksiani!

Parhaat palat UKK-puistossa valoisat kankaat ovat jalalle mukavaa pohjaa ja yksinkertaisuudessaan levollisuutta luovaa. Kuitenkin purot, jokivarret ja lähteiköt ovat minun lempipaikkojani. Sieltä löytyvät heinäkuussa mielenkiintoisimmat kasvit ja itse vesi, sen kirkkautta en voi tarpeeksi kiitellä. Siksi Tuiskukurussakin kämpän luona oli mahtavaa nähdä lähteikköjä toisensa perään juoksuttavan vesiään puroon. Ja entäs ne heinien ja varpujen ruskavärit joita täplitti katajien syvä vihreys.

Ihastusta lisäsi yhdeksän riekkoa, jotka pelmahtivat rantavarvikosta edestäni siivilleen. Kuukkelit olivatkin lähes vakiovieraita tulipaikoilla.

Niin ne nuotiotulet, ne ovat oleellinen osa vaelluksen taikaa. Porukkamme miehet saivat rivakasti tulet sallituilla paikoilla. Sen äärellä kuivui paita ja saapas ja sukkakin ja entäs ne keskustelut.

Iltahämy, erämaa ja nuotiotuli saa aikaan mielenkiintoisia keskusteluja.

Ruska innostaa luovuuteen Nuotion ääressä tuntematonkin tulee tutuksi. Mekin tutustuimme nuoreen mieheen, piirtäjä/graafikkoon ja hänen töihinsä. Polkumme risteili yhteen useamman kerran.

Minäkin innostuin valokuvaamaan ja Pentti filmasi vähän väliä. Olen vuosia sitten kirjoittanut näin.

Kesän lämmössä lehtipuut
ovat liikuttavan yksimielisiä
vihreydessään.
" Tuki suusi ja ole kaunis ".
Syksy vapauttaa ne
yhdenmukaisuuden paineesta
ja niin ne hehkuvat
kukin tavallaan,
erottuen rohkeasti metsästä.

Runossa on vahva naisnäkökulma, mutta onhan miehilläkin omat paineensa. En ole kenenkään kuullut moittivan ruskaa liiasta värikylläisyydestä. Samoin soisi värikkyyden ja omaleimaisuuden suosimisen lisääntyvän ihmistenkin joukossa silloin kun se on moraalisesti hyväksyttävissä puitteissa.

Opinko jotain?

Opin taas rinkan pakkaamisesta uutta ja kuinka tärkeää se on. Tutustuin itseeni ja kumppaneihini paremmin, Lapin maisemiin. Lapin kuumekin hellitti viimeisenä päivänä, kun vesisateessa kokosimme leiriä Rautulammella ja tallustimme kivikkoista polkua kohti Kiilopäätä.

Mutta annas olla, kun saunassa oli käyty ja auton nokka suunnattu kohti etelää, alkoi mielessä risteillä tuttuja ajatuksenpätkiä...

Liisa H

Susiaiset Nurmijärvellä 2002

Sudenpentuja susiaisissa. Sirri Rimppi, Alpi Rimppi, Topi Tervonen äitinsä Ritva Alamiekka-ojan sylissä, Tero Rikkinen ja seniori Liisa Tikka.

Susia vihittiin kaikkiaan yksitoista, eli kais ikäsutta, yksi tunturisusi ja kahdeksan outasutta. Enemmänkin olisi voitu saman tien vihkiä.

Yhteensä noin 150 tunturilatulaista kokoontui Nurmijärven Holman kurssikeskukseen 18-20/10.2002 Kavtsin järjestämiin Susiaisiin ja Tunturiladun syyskokoukseen.

Järjestön johtoporras säilyi ennallaan. Pienenä piristeenä oli lippuäänestys, kun johtokuntaan oli lievää tunkua. Kavtsin kämpän jatkosopimuspapereiden vertailu antoi myös hieman väriä muuten niin kaavamaisiin kokousrutiineihin. *Tänä vuonna Tunturilatu muisti* Susipannulla rivijäsentään **"Santraa" Saini Heikuraa.**

Luontopolku täynnä sutta

Muuten ohjelma jatkui perinteisesti Perinteet ovat paikallaan, jotain lisäväriä ohjelma kaipaisi. Onneksi luontopolku oli täysin "susi" eli susisanan muitakin ulottuvuuksia tuli testattua. Siis aika ei mennyt ollenkaan hukkaan vaikka yhdellä rastilla toisin todistettiin. Kurraa ei lyöty, mutta moni kokeili aliarvostettua kyykkää, joka osoittautui vaikeaksi peliksi, kuten mailapelit yleensäkin. Muutama leijakin sai hieman nostetta alleen innokaan juoksun tuloksena.

Illan hämärtyessä "susilauma" laskeutui pirteässä pakkassäässä järven rantaan, jonne kavtsilaiset olivat pystyttäneet jättilaavun. Noita lämmitteli jo rakovalkealla, kun runsas vihkiväki solutti itsensä mäen rinteeseen uusia susia vihkimään. Noita totesi ikäsusiksi kutsutut sauvansa arvoisiksi. Uudet tunturi- ja outasudet vannoivat valansa ja kulauttivat noidan tarjoaman tuliveden, hokun, kurkkuunsa salamavalojen välkkeessä. Lopuksi noita tehosti loitsujaan tanssimalla rakovalkean ympärillä.

Noidasta Simeoniksi

Iltajuhlan kohokohtana olivat kansantanssit, jotka tyylikäs ja asianmukaisesti pukeutunut tanhuryhmä esitti. Aleksis Kiven kotiseudun innoittamana noita, taiteilija **Ossi Pettinen** oli muuttanut muotoaan ja eläytyi nyt Simeonina, joka kuvaili näkyjään saapasnahkatornissa. Viinahouruisen Simeonin ankea kohtalo pirun pihdeissä oli niin vaikuttava, että hän vältti selkäsaunan, joka oli odotettavissa.

Tuvissa riittää tutkittavaa

Parhaimmat kairankiertäjät tunsivat tuurilla ja tiedolla 17, 24 kämpästä. Tulokset osoittivat, että tupia riittää vielä tutkittaviksi. Totuttuun tapaan orkesteri johdatti juhlaväen tanssin pyörteisiin ja innokkaimmat laulunlyömät jatkoivat nuotiolaulujen parissa aamuviiteen asti.

Sunnuntaina tunturisudet kokoontuivat aamiaisen jälkeen. Susivaliokunta nauttii jäseniensä luottamusta ja jatkaa susiaatteen kehittämistä entisin voimin. Kunniasusi Antero

Kunniasusi Antero Tarvainen lauloi tunturisusien susilaulun.

Santra palkittiin ansaitusti susipannulla, jonka puheenjohtajamme Raimo sai halausten kera ojentaa.

Kyykkä on vaikea laji.

Susivaliokunta yhteispotretissa.

Susiaisten noitana hääri taiteilija Ossi Pettinen.

Tarvainen evästi niin valiokuntaa kuin susiakin siitä, että tiukkapipoisuutta tulee välttää. Hän esittikin "sudenulvontariitin", joka hänen mielestään tulisi ulvoa aina sopivan tilaisuuden tullen.

Kiertoajelumme Nurmijärvellä alkoi iloisesti pomppien ja nykien. Toiseen linja-autoon oli joko tankattu kengurubensaa tai edellisyön –17 C oli liikaa. Pääsimme kuitenkin uudelle kirjastotalolle, joka oli todella avara ja viihtyisä kulttuurin kehto. Toinen pääkohde, Aleksis Kiven lapsuudenkoti Palojoella, on monen mutkan kautta saatu kunnan ja museon haltuun. Viereisellä kalliolla on Aleksis Stenvallin henkilökohtaisesti takoma nimikirjoitus.Tuon retken seurauksena uskon monen jälleen kiinnostuneen Kiven värikkäästä ja traagisesta elämästä, kirjallisesta tuotannosta puhumattakaan.

Retkeä jälkeen oli tuhti päivällinen, jota seurasivat päätössanat ja viirinlasku. Toivottavasti tapaamme yhtä aurinkoisissa merkeissä ensi vuonna Turussa, Login vieraina.

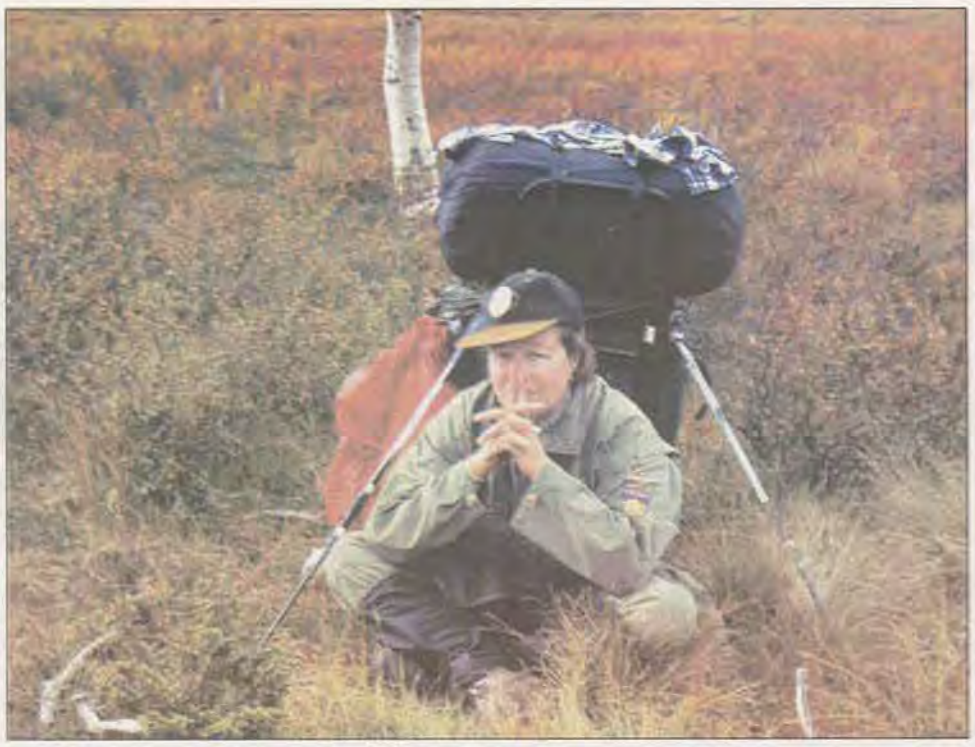
VUODEN 2002 SUSIPANNU

Tänä vuonna Tunturiladun puheenjohtaja **Raimo Pahkala** jalkautui Susipannua ojentamaan salin takaosaan. Siellä eturivin tekstitaiteilija "Santra", Saini Heikura vastaanotti hämillään tämän kunnianosoituksen. Santran tapaiset ruohonjuuritason erityistaitajat tahtovat jäädä esikunnassa huomaamatta eikä palkittavat itsekään useimmiten välttäisi esillepanostaan.

Kuopiolaisen Santran työura alkoi Kuopion Osuusmeijeristä, jonka jälkeen 20 vuotta kului istumatyössä OTK.ssa. OTK:n lakkautuksen jälkeen oli onni myötä ja hän pääsi kukkakauppaan ja joutui kylmiltään muotoilemaan adressien ja seppelenauhojen tekstit.Posliinimaalauskursilla tapaamansa tutun kautta häntä suositeltiin Kuopion varuskuntaan tekstaustyöhön. Toimistopäälliköiden ympäröimänä hän antoikin tekstausnäytteensäja työskenteli saman tien eläkepäiviinsä asti varuskunnassa.

Tunturiladussa ja Tsietsassa yli 20 vuotta vaikuttaneen Santran vapaa-aika kuluu edelleen varuskunnan ja vapaaehtoisjärjestöjen tekstaustöissä, kukkakaupoista puhumattakaan. Kouluaikana hän ei päässyt toivomansa alan koulutukseen. Oma kiinnostus, kurssit ja harjoittelu on täydentänyt luontaisia lahjoja, joita tunturilatulaisetkin ovat päässeet hyödyntämään.

Antti Pulliainen

Naisten reissu on ihan oma lukunsa. Mietteliäänä Kristiina Kaasalainen, kuvan otti Marjatta Patinen.

Polut veivät Kevolle ja Ivalojoelle

Kevon kanjoni on tunturikerho Geatkin naisten kestosuosikki, samoin kuin Lemmenjokikin. Kymppivaellus heinäkuun lopulla tehtiin Kevolle ja se yhdestoista naisten vaellus kokeili, miten jalka nousee Ivalojoen maastossa.

Geatkin naiset ovat tallanneet polkuja jo yksitoista kertaa. Viisi vuotta sitten eli vuonna 1997 tehtiin ensimmäinen naisten vaellus, suuntana oli silloinkin Kevo. Vuodesta 1998 lähtien reissuja on tehty kaksi vuodessa, ensimmäinen heinäelokuun vaihteessa ja toinen syyskuussa viikolla 36.

Kevo tarjoaa maastonsa puolesta niin haasteita kuin henkeäsalpaavan upeita maisemia. Kiersimme tällä kerralla Kuivin lenkin eli matkaan lähdettiin Sulaojalta ja Ruktajärveltä taapersimme Kuiville.

24 kilometriä Ruktajärveltä Kuiville on oikeastaan pakko tehdä yhtenä päivänä. Matkan varrella on kyllä kaksi yöpymispaikkaa, Njavgoaivi ja siitä kymmenen kilometrin päässä oleva kammi, mutta kummassakin vedenotto on vähän pulmallista eikä se kammin ympäristö oikein viehätä. Sopulit ovat ottaneet paikan niin hyvin omakseen.

Reitti on helppo, ei liiemmin nousuja eikä laskuja, mutta se viimeisen kilometrin aikana kangastuksen omaisesti näkyvä Kuivin kämppä tuntuu olevan tavoittamattomissa. Mutta, viimein kangastus käy todeksi ja telttapaikat kämpän vierestä löytyivät.

Guivi on ihan pakko huiputtaa, mutta onneksi se käy kämpältä helposti ilman rinkkaa taakkana. Näkyvät eivät vain olleet tällä kerralla parhaat mahdolliset, sillä usva ja sade peittivät Norjan lumihuiput.

Matka Kuivin kämpältä Fjellulle käy joutuisasti, vaikkakin suo puron toisella puolella tarjoaakin omat haasteensa.

Fjellulla on pakko pysähtyä ihailemaan veden voimaa ja sen humina kantautuu korviin jo kaukaa.

Mittarimatojen runtelema koivikko on kuin sotatanner, mutta kertoo omaa karua kieltään luonnon omasta elämästä.

Matkan kanjonin partaalta takaisin Ruktajärvelle käy joutuisasti, vaikkakin, jos pyytää saa, kivikkoinen osuus voisi olla lyhyempi. Reissu oli kaikin puolin onnistunut ja porukan Lapinhulluutta ja vaellushulluutta kuvaa hyvin se, että ensi kesän reitti suunniteltiin jo kotimatkalla.

Ivalojoki oli meille entuudestaan tuntematonta aluetta. Mieli teki kuitenkin vastaanottaa uusia haasteita ja niitä me totisesti saimme.

Vesisade oli seuranamme joka yö, mutta päivittäistä taaperrusta se haittasi ainoastaan kahtena päivänä.

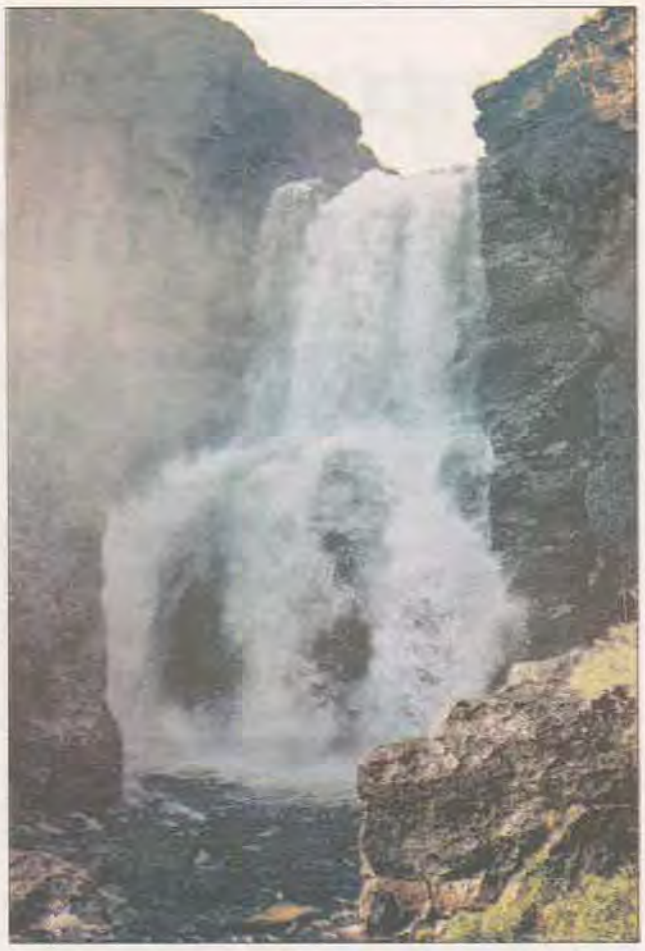
Hammastunturille halusimme päästä, mutta sen kapuaminen jäi toiseen kertaan. Sen sijaan huiputimme helpon Vaskistunturin, josta tyynessä, auringonpaisteisessa säässä avautuivat upeat näkymät. Niitä huippuja, joita Vaskistuntunturilta tiirailimme, taisi olla lähemmäs sata.

Ivalojoen Kultalan jälkeen maastosta ei juuri seurattavia polkuja löydy, mutta merkkinä siitä, että alueella on kuljettu, on maastoon jätetty hyville leiriytymispaikoille tulentekopaikat. Niitä hyödynsimme ja minusta niitä on syytä sinne muutamia jättääkin, jota joka paikkaan ei pystytettäisi nuotiopaikkoja vieri viereen.

Ivalojoki on alueena huikea. Uskon, että sinne suuntaamme toistekin, vaikka ensi vuonna lähdemmekin syyskuussa jälleen meille uuteen ympäristöön, Haltille.

Ai niin. Näillä kahdella reissulla oli mukana yhteensä 26 vaeltajaa, joten innostusta näille "akkain reissuille" tuntuu riittävän.

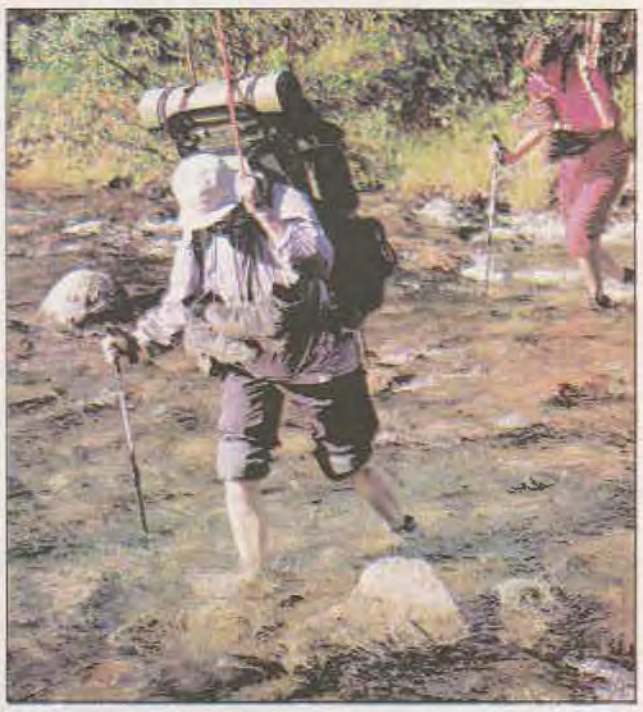
Satu

Fjellun putous on aina yhtä upea.

Kymppivaelluksen naiset ryhmäpotretissa Kevon kanjonin partaalla.

Villasukat jalkaan ja menoksi. Ensikertalainen vaeltaja Aila Uusiniitty Fjellun kahlaamossa Kevolla.

Ykin sillan laatta oli vankasti paikoillaan. Laattaa tutkimassa Kirsi Lehti.

Tunturilatulaisten kämppätuntemus

Susiaiset Holman kurssikeskuksessa Nurmijärvellä on juuri vietetty. Eräänä illan ohjelmanumerona oli kämppävisailu diakuvien perusteella, ensin veikkausluonteinen alkuerä ja sitten parhaiden kesken joukkuefinaali. Koska illan aikataulu ei näyttänyt sallivan palautetta - minkä ansiokkaat kilpailijat sentään ansaitsevat - tulee palaute tässä. Lisäksi lienee kiintoisaa nähdä millaista autiotupien tuntemus ylipäätänsä on, kun jäsenemme kuitenkaan eivät kovin "kämpän vaivaisia" ole. Tulokset toimivat hyvin tilastona siitä, missä päin Lappia tunturilatulaiset liikkuvat.

Täytettyjä vastauksia jätettiin 77 kpl, eli noin joka toinen susiaisten osallistuja rohkeni olla mukana. Osallistujia oli miltei kaikista kerhoista (Kavtsi 35, Logi 11, Ovtsi 10, Njeallje ja Kuovdsa 4, Kolbma ja Alppas 3, Tsietsa 2, Okta, Vihtta, Kumpe ja Geaätki kukin 1).

Taso oli tietoisesti viritetty vaikeahkoksi, mitään tavallisimpia tupia ei ollut mukana. Pisteitä tuli laidasta laitaan välillä 6p -17p, mediaanin ollessa 11p. Kovan tason osaajiksi luokittelin ne kaikki 32 jotka saavuttivat vähintään 12 pistettä, melko tasaisesti kaikista kerhoista, ja sallittaneen tämän kunniakkaan porukan nimienkin julkaisu tässä. Nämä varmasti edustavat kokenutta kaartia, joka on kulkenut Lappia laidasta laitaan.

17p: Eila Vilen Kavtsi, Maija, Ovtsi.

16p: Tuula Granroth Ovtsi, Paavo Kramsu Logi, Irma Rytkölä, Logi.

15p: Terttu Civil Kolbma, Vappu Hietala Kavtsi, Erkki Kinnunen Njeallje, Elias Leinonen Kolbma.

14p: Raili Jarva Ovtsi, Jaakko Korvenoja Kavtsi, Saija, Kuovdsa.

13p: Pauli Aaltonen, Juhani Lahtinen, Hilkka Laukkanen, Ritvis Loimio, Kaisa Oksanen, Tapani Rajala, Marjatta Rannikko, Veijo Taavitsainen, Antero Tarvainen.

12p: Jorma Alapuranen, APO Hesasta, Paula Jukala, Kari Nurmela, Anja Pere, Raija Rikkonen, Anja Rönnberg, Marjukka Taavitsainen, Helena Traasinen (?), M-L Udin (?), Jukka Vilen. Onnittelut!

Kiinnostavaa on se, mitkä kämpät tunnettiin ja mitä ei. Erittäin hyvin (yli 50 vastaajaa) tunnettiin Lahtisen kämppä ja Riekko-Oja, hyvin (yli 40) Peskihaara, Kuonjar, Akukammi, Opukasjärvi, Kalkkoaivi, Ala-Kiertämö ja Stuorra Äytsi, välillä tietoisen harhaanjohtavastikin valituista dioista huolimatta. Jotenkuten (30 tai yli) tunnettiin lisäksi Mantooja, Tsuomasvaarri, Tsuukisautsi, Kuivi ja Korsatupa; näissä yllälueteltu "kova porukka" veti pisteitä ja rakoa muihin. Hyvän veikkauksen tasolle ylsivät Valolompolo, Ravadasjärvi, Postilatva, Housuselkä, Nimis-Kallen tupa Hammastunturissa ja Lossujärvi. Täysin pieleen menivät Huikkimajoki, Kivipää, Luomusjärvi, Suivakko ja Kutukoski. Niitä ei tuntenut kokenut porukkakaan, ja niille siunaantui vain niukasti veikkaajien hajaääniä. Miksi näin?

Huikkimajoki on verraten uusi kämppä (rak 1990) Utsjoen itäisessä kairassa, puretun Laavuvaaran eteläpuolella. Moni ei sinne vielä liene ehtinyt. Kämppä on hyvä ja reitillä, joten tutuksi kyllä tulee ajan myötä. Mutterikämppää luultiin tasapuolisesti Nammalkurun kodaksi ja Skietsarasjärven taukotuvaksi, koska ne sen muotoisia ovat. Kyseessä oli kuitenkin uusi, v. 2000 Luomusjärven lounaisrannalle tehty rakennus. Tämä on paikallisen kalastusseuran uusi hirsinen mutterikämppä, missä kolme ikkunaa ja seiniä kiertävät leveät laveripenkit. Tupa oli avoin, vielä jonkin verran keskeneräinen, tarkoitettu ilmeisesti taukotuvaksi missä keittopaikka keskellä ja avoin ilmanvaihto katon rajasta. Ruskaretken yöpymiseen se kuitenkin oli erinomainen syksyllä 2000.Heitin tämän mökin sekaan ihan kokeeksi. Menkääpä katsomaan, kun kerran vielä ette ole ehtineet. Suivakon kämppä on vanha ja kunnianarvoisa autiotupa Hammastunturin kairassa, on se kumma kun sitä ei tunneta vaan luultiin aivan yleisesti Kopsuslammeksi!!! Kutukoskea puolestaan luultiin Rautulammeksi, mutta luvalla sanoen yhdennäköisyys oli tarkoituksella mitä silmiinpistävin.

Finaalissa oli kuusi joukkuetta; kuusi alkuerän parasta sai valita kaksi kaverikseen. (Sääli että Eila Vilen oli ehtinyt jo lähteä ennen finaalia!) Finaali oli viritetty tosi vaikeaksi, 17 kämppää piti tunnistaa kuvista. (Inarin Kärppäsaari, Isokurkkio, Aadolfin kammi, Sarmin Ahvenlampi, Madjoki, Rusinakaltio, Morishvein kammi, Rupisuolijärvi, Uittipiekka, Vaskolompolo, Härkävaara, Puusasvaara, Vietkapuoldsa, Tarvantojoki, Kurtojoki, Sompio, Paaraskalla). Ylivoimainen voittajajoukkue tunnisti kuusi kämppää, muut nollasta yhteen. Joukossa oli tosin runsaasti varsin tyylikkäitäkin arvauksia kaikilla. Finaalin voittajajoukkue : Elias Leinonen Kolbma, Terttu Civil Kolbma, ja Vappu Hietala, Kavtsi. Mahtavat onnittelut!

Missä tunturilatulaiset siis liikkuvat? Kämppävisan mökit oli valittu todella tasaisesti kaikilta Lapin alueilta, ja kaikilla alueilla kansa näkyy kulkevan. Tiettyjä piirteitä kuitenkin on. Saariselältäkin löytyy tuntemattomia mökkejä. Kivipää on siellä vähän ylälaidalla ja poissa reitiltä. Mutta entä vanha Rusinakaltion poropirtti itärajan pinnassa, noin Ylä-Kiertämön tasolla? Mökki ei enää ole yöpymiskelpoinen, mutta käykää se nyt katsomassa edes nostalgian vuoksi, ennekuin se lopullisesti romahtaa, sillä 1970-luvun idylli ei palaa takaisin.(Kuva oli vuodelta 2000). Itäkairassa on perusreitti tuttua - Manto-oja ja Peskihaara tunnettiin hyvin - mutta muut alueet ovat vieraampia. Härkävaara ja Uittipiekka olivat vaikeita. Sama koskaa Utsjoen Iitäistä kairaa: reittituvat Opukasjärvi ja Tsuomasvaarri tunnettiin, mutta Morishvein kammi oli jo vaikea ja Aadolfin kammia ei tunnistettu. Utsjoen läntisessä tunnettiin Akukammi ja Kuivi, ja ilahduttavasti finaalissa jopa Madjoki, jonne on lupa mennäkin vain talvella, koska se on puiston alueella. Muotkalla tunnettiin hyvin sen nykyisin kovin harvat kämpät, Stuorra Äytsi ja Lahtisen kämppä, ja Kurtojokikin tunnettiin finaalissa. Ivalojoki-Appiksella tunnettiin erinomaisen hyvin Riekko-oja, mutta Suivakolle asti vain harvan reitti on kulkenut, Sompiosta puhumattakaan. (Kumma kun sekä Suivakkoa että Sompiota finaalissa luultiin Kopsuslammeksi - kansa ei siis tunne Kopsuslammen mökkiä Saariselällä?!) Lemmenjoen Postilatva ja Ravadas olivat tuttuja. Ravadasjärvi tunnettiin, vaikka kuva muistuttikin häiritsevästi Muorravaarakkaa. Käsivarressa tunnettiin Kuonjar erinomaisesti, Lossujärvi jo heikommin.

Vietkapuoldsan kämppä oli finalistien tunnistettavana.

Mutta kyllä tunturilatulainen harrastaa hiljasempiakin alueita. Ilahduttavasti tunnettiin Tsuukisautsi, Korsatupa ja Housuselkä, finaalissa jopa Vietkapuoldsa, Paaraskalla ja Rupisuolijärvi!

Yhteenvetona sanottakoon, että tunturilatulaisten joukko osoitti loistavaa Lapin autiotupien tuntemusta syrjäisimpiäkin sopukoita myöten. Mökkejä ei tunne ellei ole niitä itse nähnyt. Veteraanien kärkijoukolla näkyy olevan rautainen kokemus kaikilta Lapin alueilta.

Kiitokset kaikille kisaan osallistuneille. Ties millä mökillä joskus tavataan!

Ulla Pihkala

Toimintamuistio

Vuosi 2003

18.1.	Kerhonvetäjien koulutus Tampereen yliopistolla
29.3.–5.4.	Kolbman kerhoviikko Susi-Talaksella
Huhtikuu	Filmikonttori Oy Susi-Kiisalla
11 - 13.4.	Susikyrö varattu kevätpäiviä varten, majoitusvaraukset Raija Palosaarelta.
5.–12.4.	Login kerhoviikko Susi-Kiisalla
12.–13.4.	Kevätpäivät ja kevätkokous Susikyrössä Njallan isännöiminä
Kesäkuu	Filmikonttori Oy Susi-Kiisalla
15.-17.8.	Kesäpäivät Rajamäen Kiljavalla Märkiölammella Kuokten isännöiminä
30.8.–6.9.	Ovtsin kerhoviikko Susi-Talaksella
30.8 - 6.9.	Njeallen kerhoviikko Susi-Kiisalla
6 - 13.9	Kumpen kerhoviikko Susi-Kiisalla
10.–12.10.	Syyskokous ja Susiaiset Login isännöiminä

Kiva on elää Kittilässä
ja mukava on muuallakin Lapissa.
Turistikin käy täällä virkistäytymässä
ja viihtyy sopuisassa sakissa.
Lapissa voi käydä myös hiljentymässä
ruska-aikaan rauhaisissa oloissa.
Kaunista on jopa kaamoshämärässä
ja vielä kauniimpaa revontulten valoissa.
Tää on soiden, metsien ja tuntureiden maa,
jossa talvisin tarvii lämmikettä.
Mutt' täällä raitista ilmaa hengittää saa
ja juoda puroista puhdasta vettä.
Kun etelässä on vielä kosteat kadut
ja vuoroin sataa vettä ja räntää,
niin meillä on Lapissa jo liukkaat ladut.
Silloin reippaimmat suksille säntää.

Luonto on Lapissa lähes satumainen,
sen etelästä tullut heti huomaa.
Ilolla voi todeta paikkakuntalainen:
- Meillä asuu jo monta junan tuomaa.
Ennen asui Lapissa vain muutama
poropohatta.
Nyt poronhoito on perintönä suvussa.
Leppoisaa on elellä turvassa ja uhatta,
sarvipäiden kanssa sulassa sovussa.
Lapissa asukkaita on viisisataatuhatta,
kun porotkin on mukana luvussa.
Poroa saa ihailla ja kuvata luvatta,
mutt' poro poseerata ei voi lapinpuvussa.

Matti Raekallio

59 astetta 47 minuuttia pohjoista leveyttä, 22 astetta 22 minuuttia itäistä pituutta

Siinä on Utö. Maamme eteläisin asuttu saari. Joskaan ei tänä päivänä enää niin kovin asuttu. Kymmenkunta asukasta, kansakoulussa yksi oppilas. Tähänkin pätee se, että yhtä vähempää oppilasta ei kannata pitää. Puolustusvoimat rannikkotykistön linnakkeellaan toki koettaa hiukan paikata väestötilannetta, mutta sekin miettii osan toiminnoista siirtämistä muuanne.

Samalla tavoin, kymmenkunnan ihmisen asuttamia ovat myös Jurmo ja Aspö. Ja varmaan moni muukin lähitienoon saari.

Kolbma teki marraskuisen extreme-retken tuohon etäiseen ja eteläiseen saareen. Nauvon Pärnäisistä yhteysaluksella nelisen tuntia Nötön, Aspön ja Jurmon kautta ja olimme perillä. Majoituimme laivan hyteissä sekä maissa ns. Lintumökissä, lintupongareiden majapaikassa,joka sattui olemaan vapaana.

Vastassa laiturilla meitä oli Solveig Kovanen, ikänsä saarella asunut talousopettaja, joka korkeasta iästään huolimatta jaksaa vetää opastettavia ryhmiä ja näyttää paikkoja: kylä, majakka,kotiseututalo, kirkko, hauatausmaa, ympäröivä meri... Vaikeuksitta hän veti nelituntisen kierroksen, joka pimeyden jo laskeuduttua päättyi Utön kirkkoon. Ja tuntui siltä, että tarinaa olisi tullut vielä vaikka kuinka paljon. Solveigilla oli kokemusta saaren elämästä, hänellä oli tietämystä saaren ympärillä 200 vuoden aikana tapahtuneista sadasta haaksirikosta, hän tunsi saaren elinkeinot, hän on tehnyt keittokirjan, hän säilöö edelleen kilohailia, jota hän miehensä kanssa onnistui meillekin myymään 20 purkkia.

Illalla oli "illallistanssiaiset", joihin musiikin toi Aspön saarelta mukanamme tullut eläkkeellä oleva merenkulkija Bruno Johansson. Tiernapojat toki esiintyivät, runokin lausuttiin ja Turun dominointialueella kun oltiin, niin uhallakin pidettiin Tampereen kiäleen liittyvä tietokilpailu. Tiesittekö muuten mikä paikka Tampereella on "Häärviilari". Aleksanterin kirkon vanha hautuumaa. Ennen nukkumaan menoa pidettiin yllä tunturilatulaista kuorolauluperinnettä Sirun johdolla.

Aluksella pidettyjen illallistanssiaisten jälkeen seuraavana aamuna Anna-Maija Kokkonen piti puolentoista tunnin esitelmän Utöstä, Saaristomeren kansallispuistosta, Itämerestä ja vaikka mistä. Täälläkin – ja ehkäpä juuri täällä – askarrutti Itämeren uhattu idylli: rehevöityminen, venäläisten uudet öljyterminaalit Suomen lahden toisessa päässä. Itämeri on aika suljettu vesialue.

Paluumatkalla puheenjohtaja korkeimman omakätisesti kävi kiskomassa Kolbman viirin m/s Aspön mastoon.

Hieno retki. Vielä kerran kiitoksia: Solveigille opastuksesta,hengestä ja kilohaileista, M/s Aspön tosi ystävälliselle ja avuliaalle henkilökunnalle erinomaisen maukkaasta ruoasta ja kaikesta muusta konehuonetta myöten (konepäällikkö tarjosi mahdollisuutta käydä konehuoneessa aatellen, että ehkä sitä joku tuleekin. Melkein kaikki kävi siellä!), Bruno Johanssonille soljuvasta musiikista, Mikko Laaksoselle hyvistä yhteyksistä ja junailuista, Brita Willströmille hyvästä avusta majapaikkojen kanssa, Utön kaupan pitäjille kaupan avaamisesta lauantai-iltana ja kaikille mukana olijoille hyvästä hengestä. Ja veikkaus Oy:lle 33.60 euron kimppalottovoitosta,joka päätettiin sijoittaa uudelle kierrokselle odottamaan seuraavan viikonvaihteen pääpottia.

Timo Tulosmaa

Lyhyen ikänsä aikana Kolbman uusi viiri on ollut ainakin Kristillan lipputangossa Tampereella, Velaatan kodan lipputangossa Teiskossa, Zermattin hotellin seinustalla Sveitsissä, Jaulin kämpällä koivun oksassa ja nyt m/s Aspön mastossa.

Anna-Maija Kokkonen kertoi muille missä ollaan. Maantiedettä, historiaa, asutusta, kasveja, lintuja, Itämeren uhattua idylliä...

Kuvat:
Helena Alppi,
Timo Tulosmaa

Pirjo, Sakari ja Pena tuulettelevat laivan kannella.

Illallistanssiaiset m/s Aspön ravintolassa. Ikäsutta jokin askarruttaa.

Bruno Johansson från Aspö teki haitarillansa sen oikean saaristolaistunnelman. Iltapäivämusiikkia, tanssimusiikkia, lounasmusiikkia. Jess.

Onko tytöt kylässä Erkin luona vai Erkki tyttöjen luona? Naiset aina viehättyvät vanhemmista herrasmiehistä. Saati jos on susi.

Solveig Kovanen, 72, on koko ikänsä asunut Utössä. Hänellä on saaren ja ympäröivän meren tapahtumista kerrottavaa enemmän kuin muulla kylällä yhteensä.

Karun kaunista on tämä rantakin.

Utön kylämaisemaa. Majakka täyttää ensi vuonna 250 vuotta, juhlia tiedossa.

Utön hautausmaalla leposijansa saavat vain utöläiset. Karun kaunis paikka niityn keskellä. Pienin näkemäni hautausmaa.

Solveigin intro nelituntiselle Utö-kierrokselle.

"Hyvää iltaa, hyvää iltaa... Ja me toivotamm, ja me toivotamm..." Arvatkaa kuka noista on murijaanein kuninkas.

"Maa on niin kaunis" soi saaren kirkossa lauantai-iltana. Utön kirkossa pappi käy vain pari kertaa vuodessa. Miettikää.

Kolbmalaiset tutkimassa merkkejä majakan juuressa.

Myytävänä erittäin edulliseen hintaan
kuvan mukaista AHMA- louetta.
Kangas säänkestävää, sisäpuolelta heijastavaa, taffeta kangasta.
Mitat: etuosa 2,8 m, syv. 2 m, paino 850 g.
Tuote retkitoimikunnan hyväksymä.
Hinta 56 e, pohjalla 63 e + toim.kulut.

Tilaukset:
Kalevi Kaasalainen
(02) 567 091, 040 771 0778
Aarno Lehtisalo
(02) 564 202, 044 0195 002
Markku Salminen
(09) 291 9916, 040 548 4600
Tunturikerho GEATKI

Login kesävaellus
Rastigaisan tunturialueelle 25.7.-3.8.

Matkareitti suurinpiirtein sama kuin hiihtoviikolla.
Varataan Susikiisa, jollet halua vaellukselle voit kulkea Nuvuksen maisemissa.
Susimerkin suorittajalle 1000 m huippuja.
Ilmoittautumiset 16.7. mennessä samoin kuin talvimatka.
Tili Nordea 220518-41730, viite 398.

Login hiihtoviikko
Susikiisalla 5.-12.4.2003

Turusta lähdetään perjantaina 4.4. klo 18.00.
Ajetaan reittiä Huittinen - Tampere linja- tai rautatieasema n. 20.20, Vaasa linja-autoasema n. 23.45, Susikyrö n. 11.00, Inari - Karigasniemi - Susikiisa.
Lauantai-aamulla 12.4. lähtö Kiisalta samaa reittiä Raattamaan Tunturiladun kevätkokoukseen Vuantispirtille. Kokouksen loputtua illalla kohti Turkua.
Vaellusmahdollisuudet:
Hetta - Pallas sekä Paistunturien kautta Kiisalle.
Edestakainen hinta: Turku - Huittinen-Tampere - Susikyrö 85,-, Kiisalle 100,-, Vaasa - Susikyrö 80,-, Kiisalle 90,-.
Maksu ja ilmoittautuminen: 25.3. mennessä Login tilille Nordea 220518-41730, viite 385, Kalevi Kanervalle puh. (02) 236 6270 tai 040 733 1765.

JOULU LÄHESTYY, TILAA JOULULAHJAKSI
50-vuotis-historia-teos á **15,-**
ERÄ-SM kisatunnuksella varustettu **toimitsijaliivi** koot XL ja XXL á **30,-**
Lisätiedot kauppa avoinna.
Jouluterveisin Marja-Liisa Mäki

Tunturilatu-lehden osoitteenmuutokset:

Muutokset menevät nopeammin perille, kun toimitat ne suoraan jäsensihteeri Pirjo Sinilehdolle, jonka jäsenrekisteristä poimitaan myös Tunturilatu-lehden osoitteet.
Pirjon yhteystiedot ovat:
Pirjo Sinilehto
Veisunkatu 14 as. 5
33820 TAMPERE
sähköposti: pirjsini@saunalahti.fi
Puh. 03 266 2592, 040 763 1109

Suksien kanssa ajoissa lentoasemalle

Uuden hiihtokauden alkaessa Finnair muistuttaa suksien kanssa matkustavia saapumaan lentoasemalle hyvissä ajoin.

Suurikokoisten matkatavaroiden, suksien ja muiden talviurheiluvälineiden kanssa kotimaassa matkustavien on hyvä olla lentoasemalla runsas tunti, mutta viimeistään 45 minuuttia ennen koneen lähtöä.

Erityisesti uusi suositus koskee pohjoisen Suomen hiihtokohteita Kittilää, Kuusamoa ja Ivaloa sekä Helsingistä näihin kohteisiin lähteviä lentoja.

Kotimaanlennoilla pelkän käsimatkatavaran kanssa matkustavien tulee olla lähtöportilla vähintään 15 minuuttia ennen koneen lähtöä. Tavallisen matkatavaran lähtöselvityksen puolestaan tulisi tapahtua viimeistään 25 minuuttia ennen lähtöä.

- Korostaisin, että suositukset ovat minimiaikoja. Jotta matkanteko sujuisi mahdollisimman mukavasti, on hyvä varata enemmän aikaa, sanoo Finnair Ground Handlingin Tero Vauraste.

Ruuhkien välttämiseksi on Helsingistä lähteville lennoille mahdollista tuoda matkatavarat etukäteen milloin tahansa saman päivän aikana.

Suksikuljetus kotoa hiihtokeskuksiin

Vaivattomin tapa matkustaa suksien kanssa on Finnair Cargon Kuriiri Ski -suksikuljetus. Suksipussit haetaan asiakkaan kotoa ja toimitetaan hiihtokeskukseen sekä päinvastoin. Palvelua tarjotaan kaikista kotimaan lentokohteista Leville, Rukalle ja Saariselälle.

Suksikuljetuspalvelun hinta on 30 euroa yhteen suuntaan. Palveluun sisältyvät suksi- ja lumilautapussien nouto, lentorahti sekä toimitus perille.

Kuriiri Ski-suksikuljetuspalvelutilauksia voi tehdä maanantaista perjantaihin klo 8-22 sekä lauantaisin ja sunnuntaisin klo 8-20 puhelinnumeroista 0800 13 132 ja (09) 818 501.

Johtokunta, toimihenkilöt ja toimikunnat

Raimo Pahkala, puheenjohtaja, Okta, Honkakatu 10, 87100 KAJAANI, raimo.pahkala@nic.fi, puh. 08 637 009, 040 839 6638

Sirpa Alapuranen, varapuheenjohtaja, kerhoasiainhoitaja, Kavtsi, Vallikatu 5 - 7 A 4, 02600 ESPOO,sirpa.alapuranen @luukku.com puh. 05 224 5148, 040 860 5148

Paavo Kramsu, Logi, Lauklähteenkatu 6 A 23, 20740 TURKU, puh. 040 706 2764

Ritva Loimio, Ovtsi, Puistotori 6 as. 16, 40100 JYVÄSKYLÄ,ritva.loimio @library.jyu.fi puh. 014 615 282

Marja-Liisa Mäki,taloudenhoitaja, Alppas, Torikatu 10 as. 6, 13100 HÄMEENLINNA,marja-liisa.maki @fortum.com, puh. 03 675 9061

Esko Sepponen, Njeallje, Sammalkuja 8, 76120 PIEKSÄMÄKI, esko.sepponen @suomi24.fi 482 941, 0400 155 950

Markku Salminen, Kuokte, Vuoritie 24, 04400 JÄRVENPÄÄ,
markku.a.salminen@jarvenpaa.fi 09 291 9916 k, 09 2719 2458 t, 040 548 4600

Hanna Sinilehto, Kolbma, Männiköntie 5 B 20, 05830 HYVINKÄÄ, hanna-mari. sinilehto@vtt.fi 040 823 8829

Veijo Taavitsainen, Kuovza, Suontaustankatu 13, 48720 KYMI, veijo.taavitsainen@andritz.com puh. 05 281 249 k, 020 450 5006 t

Toimihenkilöt:

Riitta Gerlin, sihteeri, Katsi, Maria Jotunin tie 10 E 52, 00400 HELSINKI iitu.gerlin@jippii.fi puh. 040 707 4598

Satu Ojala, toimitussihteeri, Geatki, Karpintie 13, 32700 HUITTINEN, satu.ojala @huittistensanomalehti.fi puh. 02 5601 085 t, 050 5234 844

Pirjo Sinilehto jäsensihteeri, Kolbma, Veisunkatu 14 as. 5, 33820 TAMPERE, pirjsini@saunalahti.fi puh. 03 266 2592 k, 040 763 1109

Toimikunnat

Julkaisutoimikunta
Satu Ojala (pj), Riitta Gerlin, Juhana Häme, Raimo Pahkala ja Anne Toivonen

Järjestötoimikunta
Terttu Civil (pj), Välikatu 8 A 5, 37100 NOKIA, 03 342 0933 k, Paula Jukala ja Pirkko Westergård

Kämppätoimikunta
Seppo Björkengren (pj), Kesäkatu 22, 76100 PIEKSÄMÄKI, 015 420 083 k, Unto Flinkman, Tapani Oksanen ja Raimo Rautjärvi

Koulutustoimikunta
Marita Maula (pj), Jorma Alapuranen, Hanna Sinilehto ja Esa Tervonen

Nuorisotoimikunta
Raija Palosaari (pj), Valtatie 260, 99100 KITTILÄ, Paavo Kramsu, Jouni Lehtinen.

Retkitoimikunta
Markku Salminen (pj), Pentti Hyytiäinen, Esko Sepponen ja Esa Säde

Saamelaistoimikunta
Ritva Loimio (pj), Liisa Haapalainen, Juhana Häme ja Seija Ålander

Työvaliokunta
Raimo Pahkala (pj), Sirpa Alapuranen, Riitta Gerlin ja Marja-Liisa Mäki

Susivaliokunta
Jorma Alapuranen (pj), Vallikatu 5 - 7 A 4, 02600 ESPOO, jorma.alapuranen@alko.fi, Terttu Civil, Pauli Hulkkonen, Marita Maula, Matti Reittamo ja Veijo Taavitsainen

Tilintarkastajat:
Vappu Hietala ja Lasse Luoto

TOIMINTASUUNNITELMA VUODEKSI 2003

57. toimintakausi

1 YLEISTÄ

Tunturiladun toiminta vuonna 2003 on edelleen näkyvyyden ja tunnettuuden tehostamista. Yhdistyksemme entistä paremman tunnettuuden lisäämiseksi kutsutaan jäsenistö suunnittelemaan yhdistyksen lippua ja ideoimaan ytimekäs tunnuslause. Niiden avulla viestitetään suurelle yleisölle tietoa toimistamme ja ajatuksistamme.

Toimintakautena kiinnitetään sekä omien jäsenten että vieraidemme huomiota jätteiden käsittelyyn sekä maastossa että kämpillämme asenteiden kautta.

Ulospäin suuntautuvana toimintana kunnostetaan talkootyönä Kiilopään Lapinkenttä.

Jäsenhuollon ja sisäisen tiedottamisen välineenä toimii oma jäsenlehtemme, jonka onnistunut uudistuminen palvelee koko jäsenkuntaa.

Onnistuneen kerhojen toiminnan näkymisen kautta myös Tunturiladun toiminta tulee näkyville positiivisena.

2 JÄRJESTÖORGANISAATIO

Johtokunta

Tunturiladun toimintaa johtaa johtokunta. Johtokunnan kokouksiin osallistuvat myös sihteeri, jäsensihteeri, taloudenhoitaja ja Tunturilatu-lehden toimitussihteeri.

Toimikunnat

Tunturiladun toimintaa omilla sektoreillaan hoitavat

- järjestötoimikunta
- koulutustoimikunta
- kämppätoimikunta
- retkitoimikunta
- nuorisotoimikunta
- saamelaistoimikunta
- susivaliokunta
- tiedotus- ja julkaisutoimikunta
- työvaliokunta
- kerhoasiainhoitaja

3 JÄRJESTÖTOIMINTA

Jäsenille tarkoitetut yhteiset tapahtumat

- kevätpäivät ja kevätkokous 12.-13.4. Susikyrössä Njallan isännöiminä
- kesäpäivät 15.-17.8. Rajamäen Kiljavalla Märkiölammella Kuokten isännöiminä
- susiaiset ja syyskokous 10.-12.10. Login isännöiminä

4 TUNTURIKERHO- JA MUU TOIMINTA

- kerhojen ja Tunturiladun yhteistilaisuudet
- kerhojen välinen yhteistoiminta
- kerhoviikot Lapissa
- kerhojen oma toiminta
- mahdollinen talkootoiminta

5 KOULUTUSTOIMINTA

- Tunturiladun koulutustapahtuma järjestön toimihenkilöille 18.1.2003 Tampereella
- retkenvetäjän koulutuskansio valmiiksi ja sen toimittaminen kerhojen käyttöön
- muiden kurssikansioiden tietojen tarkistaminen ja saattaminen ajan tasalle
- kouluttajapörssin valmistuminen
- kerhojen avustaminen koulutustapahtumien järjestämisessä tarvittaessa

6 KÄMPPÄTOIMIKUNTA

- Kämppien ylläpitävää huoltoa, Susikyrön aurauksesta huolehtiminen
- osallistutaan Kyrönperän ympäristön latujen kunnossapitokustannuksiin
- kiinteistöjen aluemaksu on € 4 /vrk/hlö, kerhoviikolta aluemaksu on yhteensä enintään € 335.

7 RETKITOIMINTA

- Retkitoimikunta vastaa Tunturiladun retkitoiminnasta, suunnittelee vaelluksia, aktivoi ja opastaa jäsenistöä retkiasioissa.
- Toimikunta ylläpitää luetteloa ja tiedottaa jäsenistölle Tunturiladun ja eri kerhojen järjestämistä yhteisretkistä.
- Toimikunta pyrkii löytämään ja kehittämään uusia toimintamuotoja Tunturiladun retkitoiminnassa sekä opastamaan jäsenistöä varusteasioissa, retkeilytekniikassa ja retkialuetietoudessa.
- Toimikunta tulee keräämään luetteloa retkenvetäjistä ja pyrkii näiden johdolla järjestämään erilaisia vaelluksia eri puolilla Suomea.
- Toimikunta pyrkii aktivoimaan jäsenistöä retkeilemään Lapissa ja muuallakin.

8 NUORISOTOIMINTA

- Base Camp Halti 16.-24.4.2003
- Kanoottivaellus Inarinjärvellä 12. -17. 7. 2003
- Extremevaellus Lapissa elokuun alkupuolella ennen koulujen alkua, mahdollisesti kahden viikon matka

9 SAAMELAISTOIMIKUNTA

- Toimikunnan tehtävänä on edistää ja ylläpitää hyviä suhteita Saamenmaahan sekä tiedottaa tunturilatulaisille saamelaiskulttuurin piiriin kuuluvista asioista mm. Tunturiladun tilaisuuksissa ja Tunturilatu-lehdessä.
- Toimikunta on mahdollisuuksien mukaan apuna saamelaisuutta koskevien yhteyksien solmimisessa ja mahdollisissa "ohjelmapalveluissa" kerhojen tilaisuuksiin.
- Pitkään suunnitteilla ollut saamelaiskohteisiin suuntautuva tunturilatulaisten matka Lappiin toteutunee kesällä 2003.

10 SUSIVALIOKUNTA

Valiokunnan tavoitteet

- susianomusten käsittely
- keskustelutilaisuuksien järjestäminen sudeksi aikovien kanssa
- susiasioista tiedottaminen tunturilatulaisille
- "Minusta tulee susi"-vihkosen valmistaminen ja toimittaminen tunturilatulaisille
- susiaisten järjestelyt siltä osin, kun ne kuuluvat susivaliokunnan tehtäviin
- "Susivaliokunnan kuulumiset"-palstan ylläpito Tunturilatu-lehdessä

11 TIEDOTUS- JA JULKAISUTOIMINTA

- Tunturilatu-lehti, 4 numeroa (2 x 12 sivua, 2 x 16 sivua)
- Latu ja Polku -lehti, 7 lehteä
- jäsenkirjeet
- yhteistilaisuudet
- johtokunnan ja toimikuntien jäsenten yhteydet
- kannanotot ja lausunnot
- Tunturiladun ja eräretkeilyn tunnetuksi tekeminen
- esitteiden jakaminen uusille jäsenille
- Tunturiladun ulkopuolisille henkilöille jaettavan esitteen uusiminen
- Tunturiladun internet-sivujen kehittäminen

12 MYYNTITOIMINTA

- 50-vuotisjuhlakirja
- kämppäavaimet
- merkit, tarrat ja Tunturiladun pinssi
- Eräretkeilyn perustietoja -kansio
- kämppäkortit
- 50-vuotisjuhlavuoden kuksat
- Balggis-kirja
- erä SM -liivit

Johtokunta

TALOUSARVIOESITYS VUODELLE 2003

KÄMPPÄTOIMINTA

Susikyrö

Tuotot

Kiinteistön käyttötuotot	3 650,00

Kulut

Verot ja vakuutukset	-540,00
Muut kulut	-1 150,00

Susi-Talas

Tuotot

Kiinteistön käyttötuotot	950,00

Kulut

Verot ja vakuutukset	-410,00
Puun hankinta	-670,00
Muut kulut	-750,00

Susi-Kiisa

Tuotot

Kiinteistön käyttötuotot	700,00

Kulut

Verot ja vakuutukset	-455,00
Puun hankinta	-350,00
Muut kulut	-700,00

KÄMPPÄTOIMINTA YHT. 275,00

VÄLITYS- JA MYYNTITOIMINTA

Tuotot

Tarvikevälitys	550,00
Avaimet	1 200,00
Juhlakirja	500,00

Kulut

Tarvikevälitys	-550,00
Muut kulut	-200,00

VÄLITYS- JA MYYNTITOIMINTA YHT. 1 500,00

KOKOONTUMISET JA KOKOUKSET

Kulut

Kevät- ja kesäpäivät	-340,00
Susiaiset	-230,00
Vuosikokoukset	-800,00
Johtokunta	-2 100,00
Toimikunnat	-1 400,00
Muut kulut	-350,00

KOKOONTUMISET JA KOKOUKSET YHT. -5 220,00

TUNTURILATU-LEHTI

Tuotot

Ilmoitukset	550,00

Kulut

Painatus	-7 550,00
Postitus	-4 250,00
Muut kulut	-200,00

TUNTURILATU-LEHTI YHT. -11 450,00

KOULUTUSTOIMINTA

Kulut

Koulutustoiminta	-1 300,00
Toimikunnat	-750,00

KOULUTUSTOIMINTA YHT. -2 050,00

MUU VARSINAINEN TOIMINTA

Kulut

Toimistokulut	-220,00
Painatus, kopiointi	-900,00
Posti- ja puhelinkulut	-950,00
Pankkikulut	-250,00
Jäsenasioiden hoito	-4 200,00
Huomionosoitukset	-600,00
Muut kulut	-445,00

MUU VARSINAINEN TOIMINTA YHT. -7 565,00

VARAINHANKINTA

Tuotot

Jäsenmaksut	41 660,00

Kulut

Jäsenmaksut Suomen Ladulle	-17 100,00
Muut jäsenmaksut	-50,00

VARAINHANKINTA YHT. 24 510,00

TILIKAUDEN VOITTO 0,00

RETKIMUISTIO VUONNA 2003

Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Tapahtumien yhteyshenkilöt, jotka antavat lisätietoja on ilmoitettu tässä muistiossa tai saatte ne selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla tässä lehdessä.

Tammikuu 2003

4.-12.1.03 — Kaamosvaellus Akumajan maastossa — Kolbma
Akumaja on eräretkeilyn keskus Paistuntureiden erämaa-alueen rajalla. Kaamosvaellus ei ole suoranaisesti vaellus vaan majalta käsin tehdään päiväretkiä.
Ilmoittautumiset 29.11.2002 mennessä ja lisätiedot: Pentti Hyytiäinen GSM 050 300 8648

Maaliskuu

28.3.-5.4. — Kolbman hiihtoviikko — Kolbma
Kolbman hiihtoviikko suuntautuu Lappimme itäiselle puoliskolle. Majoituspaikkoina mm. Susi-Talas ja tarvittaessa Kiilopää, omat teltat. Hiihtoviikon vaellusosuuden voi "suorittaa" liittymällä Sakarin ja Penan Super vaelluksen osuuteen Susi-Talas-Susikyrö. Tai miksei Susi-Kiisa-Susi-Talas, tai noiden osat. Kolmen päivän vaelluksen voi tehdä välillä Susi-Talas-Kiilopää.
Ilmoittautumiset vuoden 2002 loppuun mennessä ja lisätiedot:
Timo Tulosmaa GSM 040 744 8323

Huhtikuu

4. –12.4. — Hiihtovaellus Susikyrö – Susi – Kiisa — Logi
Tiedustelut Kalevi Kanerva (02) 236 6270

4. – 13.4. — Talvivaellus Pallas – Ounastunturin alueella — Geatki
Lähtö perjantaina 4.4. ja paluu sunnuntaina 13.4. Matka tehdään bussilla. Majoitus teltoissa ja tuvissa.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset helmikuun loppuun mennessä: Juhani Lahtinen 040 5451681

13. – 20.4. — Hiihtovaellus Pöyrisjärven maastoon — Ovtsi
Lähtö ja paluu Susikyrössä. Majoitus tapahtuu teltoissa ja kämpissä.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset 1.3. mennessä Esa Säde 040 510 2895 tai tekstiviesti

16. - 21.4. — Pääsiäisen hiihto- ja laskettelumatka Lappiin — Geakti
Majoitus Kolarissa Saarenputaan kylässä. Päivittäinen linja-autokuljetus Levin ja Ylläksen laskettelukeskuksiin.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset viimeistään kuukautta ennen: Leena Vilppala 040 835 8315, koti (02) 565 223, työ (02) 560 4263

Kesäkuu

22. – 29.6. — Aikuinen – lapsi vaellusretki Lemmenjoen kultamaille — Geatki
Tarkoitus on, että niin lapsi kuin vanhemmatkin pääsevät retken avulla hyvin sisälle vaeltamiseen. Päivän vaellusmatkojen pituudet suunnitellaan yhdessä ennakkoon pidettävässä kokoontumisessa.
Tiedustelut ja ilmoittautuminen toukokuun loppuun mennessä Aarno Lehtisalo (02) 564 202, 044 019 5002

Heinäkuu

11. – 13.7. — Melontaretki aloittelijoille Kokemäenjoella — Geatki
Tiedustelut Leena Vilppala 040 835 8315, koti (02) 565 223, työ (02) 560 4263

25.7 – 3.8. — Kesävaellus Rastigaissan alueelle — Logi
Tiedustelut Kalevi Kanerva (02) 236 6270

25.7. – 3.8. — Naisten vaellus Lemmenjoelle — Geatki
Naisten vaellukset onkin tarkoitettu kaikenikäisille ja kaikenkuntoisille naisille, jotka jaksavat kulkea hakemassa elämyksiä Lapin maisemista. Vaellus tapahtuu merkityllä reitistöllä ja merkitsemättömällä polulla.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset kesäkuun loppuun mennessä Satu Ojala (02) 566 654, 050 523 4844

Elokuu

22. – 24.8. — Viikonloppuvaellus Tampereen seudulla sijaitsevalla Birgitan polulla. — Geatki
Tiedustelut Leena Vilppala 040 835 8315, koti (02) 565 223, työ (02) 560 4263

29.8. – 7.9. — Toinen naisten vaellus Haltille — Geatki
Tiedustelut ja ilmoittautumiset 1. elokuuta mennessä
Satu Ojala (02) 566 654, 050 523 4844

Vinkki: Monet kerhot menevät tunturiviikoilleen omilla linja-autokuljetuksilla. Hyppää kyytiin, jos olet menossa samaan suuntaan ja samaan aikaan.

Retkimuistion aineisto 31.1.2003 mennessä osoitteella:
Markku Salminen
Vuoritie 24
04400 Järvenpää
puh. koti (09) 291 9916
matkap. 040 548 4600
sähköposti: markku.a.salminen@jippii.fi

Retkitoimikunta

ALLE 30 VEE

Tämä on sinulle!

Nuorisojaosto järjestää ensi vuoden aikana erityisesti nuorille aikuisille ja nuorisolle "räätälöityjä." retkiä. Haluamme mukaan Tunturiladun nuoria jäseniä, jotka eivät ehkä ole löytäneet omasta kerhostaan sopivaa toimintaa.

Base Camp Halti -telluoffarireissu pääsiäisenä 16.- 21.4.2003 Haltille osittain huollettuna

Tämän reissun tarkoituksena ei olekaan niinkään tasamaahiihto vaan offaririnteiden korkkaaminen. Telttaleiri pystytetään tunturin juurelle ja sieltä käsin käydään laskemassa parhaat rinteet. Matkalle tarvitset normaalien vaellusvarusteiden lisäksi telluoffarit/lauta ja karvat pohjiin, hiihtohissiähän ei ole.

Suunnitelma: Lähtö keskiviikko-iltana yöjunalla Kolariin, josta torstai-aamuna vaihdetaan bussiin ja jatketaan matkaa Kilpisjärvelle. Saavuttuamme Kilpisjärvelle kamojen purku ja omatoiminen ruokailu. Ruokailun jälkeen lähdemme hiihtelemään Haltia kohti. Raskaat varusteet viedään kelkalla ja pystytysporukka pystyttää puolijoukkueteltan valmiiksi hiihtoporukalle. Moottorikelkka lähtee "hakemaan" hiihtoporukkaa, eli hiihtäjiä voidaan vetää letkassa kelkalla ajan säästämiseksi. Illalla leiri pystytetään ja vietetään ensimmäinen yö. Perjantai ja lauantai lasketaan rinteitä. Sunnuntai-aamuna leiri puretaan ja lähdetään takaisin päin. Yksi yöpyminen tehdään vielä Terbmiksen lähellä, joten siellä on vielä hyvät mahdollisuudet laskea. Maanantaina on sitten loppumatka Kilpisjärvelle, kamojen pakkaaminen bussiin ja yöjunalla kotiin. Tiistai-aamuna matka on ohi ja mahtavat muistot "plakkarissa".

Matkan kustannukset: Ilman alennuksia: Juna Helsinki- Kolari-Helsinki 133,60 euroa, Tampereelta Kolariin ja takaisin 120 euroa jne. Makuupaikka 25 euroa meno-paluu. Bussi Kolari – Kilpisjärvi – Kolari 63,80 euroa (ei saa alennusta?). Junalipuista saa opiskelija-alennuksia, kolmen hengen ryhmä saa 20 %, joten esim. Helsingistä maksaa 20% alennuksella matkat 196 euroa. Pikkusumma kerätään lisäksi kelkan bensakuluihin ja polttopuihin. Toki Kilpisjärvelle voi tulla muullakin tavalla, esim. kimppakyydillä.

Ruokailut: Ruokailu on omatoimista, joten telttakunnat muodostavat ruokakunnat. Järjestelemme asiaa, kunhan tiedämme tulijoiden osoitteet.

Ikäraja: Kyselyjä on tullut myös hieman vanhemmilta. Yritämme saada mahdollisuuksien mukaan halukkaat, hieman "yli-ikäisetkin" mukaan matkaan.

Ilmoittautuminen mukaan vuoden 2002 loppuun mennessä. Ilmoittautuneille lisäinfoa sähköpostilla. Kolbman nettisivuilta www.kolbma.tk asiata löytyy jatkuvasti ajankohtainen tieto.

Lisätietoja Jouni Lehtinen (Kolbma) 040-507 6568, ja Raija "Raiski " Palosaari (Njalla) 040-716 30333.

Muista nuorten tapahtumista infoa myöhemmin. Voit tiedustella retkistä ao. henkilöiltä:

Kanoottivaellus Inarinjärvellä
12 – 17.7.2003
(Raija Palosaari 040-716 3033)
Elokuun 2003 nuorten **"extremevaellus"** ennen koulun alkua.
(Paavo Kramsu Logi 040-706 2764)

Susivaliokunnan kuulumiset

Tämän vuoden susiaisissa oli vihittävänä mukava määrä susia, vaikka susivaliokunnan haaste saada yksi susianomus joka kerhosta ei toteutunutkaan. Outasusia vihittiin 8 kappaletta ja tunturisusia yksi (ikäsusiksi kutsuttiin kaksi ansioitunutta tunturilatulaista).

Anomuskaavakkeiden perusteella voitiin todeta, että vihittävät sudet olivat jo hyvin kokeneita vaeltajia. Susivaliokunta odottelee heiltä lähivuosina tunturisusi ja johtajahakemuksia!

Susivaliokunta haluaa tuoda esille, että tunturisuden arvon hakeminen ei edellytä outasuden arvoa. Ensimmäiseksi susiarvoksi voi hakea tietojensa ja taitojensa perustella joko outasuden tai tunturisuden merkkiä.

Johtajasuden arvoa ei valitettavasti ole viime vuosina anottu. Viimeisin anomus on vuodelta 2000. Tunturiladussa on kyllä paljon taitavia retkeilijöitä niin kerhojen vaellusten kuin yksityisten vaellusporukoiden vetäjinä. Miksi ei johtajasusianomuskaavakkeen täyttäminen innosta? Susivaliokuntakaan ei pysty uusiutumaan, jos ei saada uusia johtajasusia - susivaliokunnan jäsen on oltava vähintään johtajasuden arvoinen.

Onko harrastusnäyte kynnyskysymys? Onhan todettava, että kaikki eivät ole nk. kynäihmisiä. Harrastusnäytteen tekeminen ei kuitenkaan edellytä suurta kirjallista työtä. Johtajasusikokelas voi tehdä harrastusnäytteen käyttäen käden taitojansa hyväkseen, järjestämällä koulutustapahtuman, osallistumalla erityskoulutukseen ynnä muuta vastaavaa. Lyhyt kirjallinen selostus ja mahdollinen näyte tehdystä työstä riittää.

Aiheeksi ei tarvitse keksiä uutta ennenkuulumatonta vaan valitaan itselle mieleinen Lappiin tai retkeilyyn liittyvä harrastus. Vuosien varrella on käsitelty lukemattomia asioita, samojakin useampaan kertaan. Tämähän ei haittaa, sillä on kysymys henkilökohtaisesta mielenkiinnosta. Jokainen esittää oman persoonallisen näkemyksen ja kokemuksen valitsemastaan aiheesta.

Tässä muutamia poimintoja harrastusnäytteistä vuosien varrelta

Haltin alueen kasvisto
Valokuvaus harrastuksena
Kuksan valmistus
Poroelon hoitotoimenpiteet ja laiduntaminen
Jäätikkökurssiin osallistuminen
Eräretkeilykoulutus opintokerhotoimintana tunturikerhossa
Karhun elintavat ja käyttäytyminen
Lapin raanun historia, käyttö ja kutominen
Eräretken varusteluettelon muodostaminen ja käyttö
Lapin sodan muistomerkit
Vuosina 43-45, 61 ja 86 Saariselän alueesta tehtyjen karttojen vertailu retkeilijän näkökulmasta
Mikä kenkä - ja mitä kenkään eräretkelle
Rinkka-ahkion suunnittelu ja valmistus

Susivaliokunta

Retkitoimikunta hakee
retkenvetäjiä

Retkitoimikunnalla on tarkoitus järjestää vuoden aikana erilaisia retkiä ja vaelluksia. Tällaisia olisi esim. viikonloppuretkiä, lintu- ja kasviretkiä, melontaa, vaelluksia kesällä ja talvella jne.

Se, että tällaisia toimintamahdollisuuksia voisimme tunturilatulaisille tarjota edellyttää että meillä olisi retkenvetäjäpankki.

Retkien ajankohdat, kohteet / alueet, pituudet yms. muodostuisi sen mukaisesti miten retkenvetäjillä on mahdollista lomien yms. mukaan toimia retkenvetäjänä. Jos saisimme useita henkilöitä retkenvetäjäpankkiin niin silloin on retkien järjestelyissä vaihtoehtoja käytettävissä eikä yksien ja samojen tarvitse olla aina vetämässä retkiä.

Niinpä sinä tunturilatulainen joka olet käytettävissä tällaisessa toiminnassa laita tietosi minkälaisia retkiä vedät, nimi, osoite, puh.numero, email jne retkitoimikunnalle osoitteella

Markku Salminen
Vuoritie 24
04400 Järvenpää
puh.koti (09) 291 9916 tai 040 548 4600
email: markku.a.salminen@jippii.fi

Rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Muistattehan kevätpäivät huhtikuussa, mökkejä ja huoneita vielä vapaana.

Kevätkaudella tunturilatulaisille mukavat alennukset viikkohinnoista!

TUNTURIHOTELLI
VUONTISPIRTTI
99340 RAATTAMA PUH. 016-537 356
FAX. 016-537 396

Pähkäiltävää jouluksi. Oikeat vastaukset voi postittaa Tunturilatu-lehden toimitussihteerille tammikuun 2003 loppuun mennessä. Osoite on: Tunturilatu-lehti, toimitussihteeri, Pl 36, 32701 HUITTINEN. Oikein vastanneiden kesken arvotaan palkintoja.

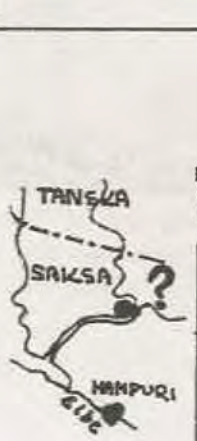
TUNTURILATU - RISTIKKO

HELPOHKO • LAATINUT LASSE STRANG

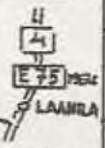

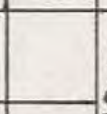

ARVO-PAPERI
HISSI-MERKKI
JÄRJESTÖ
MEIJU
SATAMA-TERMI
SUMUA
4 91 ? Törmänen 4
TYÖMAA
MORJENS TEKEVÄÄN
EI OKA EI ORA
C HILTUNEN
VANHA MITTA
IKUORIA PITKITTÄIN
PII
KREIKAN SAARI
MARKKINOILLA HELPPOJA
VASTAAVAA
VASTATTAJAA
LENTÄÄ
TURHAANKO OLI »JENKEISSÄ«?
LUTHERIN VASTUSTAMAT
HARJU
ENGLANNIN KREIVIK. TAI PAPEROSSI
PELTO-VERBI
LEPPÄSKÄ KAVIOSTA
VANHA PITUUSMITTA
KYÖSTI TITTELI TL:SSA
IHALAISELLA KAISA
HERÄTE, INSPIRAATIO, ÄRSYKE
ARVIO
PIHLAJA TÄSSÄ NYT
SAAMENINARI
TRANGIAAN
INTTI AMMUNTAA
HARJATA PESTÄ
RISTO-MATTI
TILATTAVIA AJOJA
—RAIGI
PERHEISSÄ
MYY MATKOJA
EI OLE MULLA MUITAA
KERHO
RUOTSALAIS-FIRMA
AVARUUSTURISTI
TURUN TUOTE

Tule kevätpäiville Lappiin - tulossa mukavat "pilheet"!

Tunturikerho Njallan riveissä käy melko kuhina, kun valmistellaan suuria juhlia eli ensi kevään Tunturiladun jäsenistölle suunnattuja kevätpäiviä huhtikuun 11.-13. päiviksi. Juhlakeskuksena on Susi-Kyrön naapuri Tunturihotelli Vuontispirtti, josta voi varata mukavaa majoitusta ja myös ruokahuollon edulliseen hintaan juhlien ajaksi.

Majoitustarjous kahdelle vuorokaudelle Vuontispirtin mökissä (sopii 3-5 hlöä) 60 euroa/hlö (sisältäen aamupalan, saunan ja liinavaatteet). Lisävuorokausi hintaan 30 euroa/hlö.

Majoitus 2-hengen hotellihuoneessa 100 euroa/hlö (sisältäen aamupalan, saunan ja liinavaatteet). Lisävuorokausi 50 euroa / hlö.

Retkievät tarjousviikonloppuna 5 euroa/hlö ja päivällinen 10 euroa/hlö.

Huomatkaa kaikki, että majoitusvaraukset tehdään 31.12. 2002 mennessä ja ruokailuvaraukset 28. 3. 2003 mennessä suoraan Tunturihotelli Vuontispirttiin, puh. (016) 537 356.

Majoittua voi myös Susi-Kyröön, jonne sopii rajoitettu määrä sisätiloihin ilmoittautumisjärjestyksessä, ja enempi tietysti omiin majoitteisiin taivas alle. Kaikki Susi-Kyrön alueelle majoittuvat, ilmoittautukaa suoraan Raiski Palosaarelle, Njallaan, puh. (040) 716 3033. Raiski Palosaari ottaa vastaan myös kevätpäiville ilmoittautumiset, joten ystävällisesti soitelkaa jokainen osallistuja Raiskille viimeistään 2 viikkoa ennen juhlia eli 28.3.2003 mennessä. Kevätpäivien osanottomaksu on vaivaiset 10 euroa hengeltä, ja maksu kattaa muun muassa tasokkaan iltaohjelman.

Aitoa tunnelmaa Kevätpäiviä leimaa tällä kertaa aito Lapin tunnelma, onhan juhlaseutu tällä kertaa niissä monelle niin rakkaissa Pallastunturien maisemissa ja Tunturiladun vanhimman kämpän Susi-Kyrön tuntumassa.

Kevätpäiviltä ehtii kipaista laduille, tutustua Raattaman ihmeisiin, joita ovat Autton Juhanin kauppa, Ravintola Lapin Tarinat, uusi poronlihan jalostamo (avataan joulukuussa 2002, siitä enemmän seuraavassa numerossa) ja Autton Unton ja Ainin porotila Ounasjokivarressa, mukava hiihtomatka kahville ja matkamuisto-ostoksille, tai ehtii jopa ratsaille Lapin Curly-tallin American Bashkir Curly hevosilla, jotka sopivat myös karva-allergikoille.

Kevätpäivillä on tietysti se perinteinen luontopolku, jossa tivataan kaikkea mahdollista. Kannattaa paneutua etukäteen jo vähän seudun luontoasioihin ja kulttuuriin, mikäli meinaa kisassa pärjätä.

Iltaohjelman helmi lienee kuitenkin lappilaistuneen poroteurastajan, valokuvaajan ja eräoppaan Riitta Lehvosen sekä hänen aviomiehensä purnumukkalaisen, syntyjään saamelaisen Pentti Nikodemuksen esitelmä Kenkäheinistä kännyköihin. Tulossa on takuuvarmasti yksi mielenkiintoisimpia esitelmiä, mitä tässä maassa pääsee kuulemaan ja jokainen lapinystävä saanee siitä varsinaisen tietopaketin, vaikka jo paljon luuli asioita tietävänsäkin.

Teksti & kuvat:
Anne Jaspis Toivonen

Keväiset Pallas tunturien huiput toivottavat kaikki kevätpäiville tulijat terve tulleiksi.

Njallan johtokunnasta Raiski Palosaari, Paula Naukkarinen, Esa Lehtonen ja Raili Sirkka palaveeraamassa kevätpäivien tiimoilta, Jaspis oli kameran käyttäjänä.

Kenkäheinät ja kännykät kertovat eilisestä ja tämän päivän Lapista. Riitta Lehvonen on koonnut yhdeksi näyttelyksi laajan kuvasarjan, samoin aiheeseen liittyy kirja ja todella mielenkiintoinen esitelmä.

Riitta Lehvonen ja aviomiehensä Pentti Nikodemus Purnumukasta. Riitta on syntyisin Raisiosta ja jo alle 20-vuotiaana Riitta päätti muuttaa Lappiin ja asettua siellä asumaan kuten aidot lappalaiset. Niin myös tapahtui.

Nykypohjoisen hangilla näkee näitäkin jälkiä. Ikivanha keksintö, lumikengät, puree taas nykysuomalaisenkin makuun hauskanpito-, kulku-, retki- ja kilpavälineenä. Vapaamielisten kulkijoiden peruskampe.